Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Część XII.

Wydana i rozesłana dnia 7. Lipca 1851.

Allgemeines

Landes-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 7. Juli 1851.

Jahrgang 1851.

78.

Traktat rządowy z dnia 5. Listopada 1850,

między Austryą i Toskaną

(w Dzienniku praw państwa, część XIV. nr. 53. wydana dnia 15. Marca 1851),

względem zasad austryacko-włoskiego związku pocztowego.

My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austryacki;
Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi, Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiąże Austryi; Wielki-Książe Toskany i Krakowa; Książe Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki-Książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Książe górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Ragusy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski; Książe Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskiej; Wielki-Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

Wszem w obec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, oznajmujemy niniejszem stwierdzamy:

Gdy między Naszym a pełnomocnikiem Jego Cesarskiej i Królewskiej Wysokości, Arcyksięcia Austryi, Wielkiego-Księcia Toskany, w celu podniesienia i rozszerzenia stosunków tak co do produkcyi duchowej, jakoteż handlowych, w obustronnych Naszych państwach, na dniu 5. miesiąca i roku bieżącego, we Florencyi zawartą i podpisaną została główna konwencya o związku pocztowym austryacko-włoskim, a to treści następującej:

Najjaśniejszy Pan i Cesarz Austryi z jednej, a Jego c. k. Wysokość Wielki-Książe Toskany z drugiej strony, życzeniem powodowani nie tylko ożywić duchowe stosunki i obrót handlowy między swemi państwami przez zniżenie portoryów, tudzież przez uproszczenie i ujednostajnienie taryf, lecz oraz podać sposobność i innym włoskim rządom, aby przynależącym swych państw

78.

Staatsvertrag vom 5. November 1850,

zwischen Oesterreich und Toskana.

(im Reichs-Gesetzblatte, XIV. Stück, Nro. 53, ausgegeben am 15. März 1851),

über die Grundlagen des österreichisch-italienischen Postvereines.

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Rex Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illiriae; Rex Hierosolimae etc.; Archidux Austriae; Magnus Dux Hetruriae et Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae et Bucovinae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Dux superioris et inferioris Silesiae, Mutinae, Parmae, Placentiae et Guastallae, Osveciniae et Zatoriae, Teschinae, Forojulii, Ragusae et Gaderae etc.; Comes Habsburgi, Tirolis, Kyburgi, Goritiae et Gradiscae; Princeps Tridenti et Brixinae etc.; Marchio superioris et inferioris Lusatiae et Istriae; Comes Altae-Amisiae, Feldkirchiae, Brigantiae, Sonnenbergae etc.; Dominus Tergesti, Cattari, Marchiae Slavoniae etc. etc.

Notum testatumque omibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus.

Posteaquam Nostrum inter et plenipotentiarium Suae Caesareae et Regiae Celsitudinis Archiducis Austriae, Magni Ducis Hetruriae, fine levandarum ac ampliandarum ingenii commerciique relationum in utroque respectivorum Statuum Nostrorum, conventio fundamentalis super Austro-Italica Unione postali, Florentiae die 5a currentis mensis et anni inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich und Seine k. k. Hoheit der Großherzog von Toscana, von dem Wunsche beseelt, durch Ermässigung der Portosätze Vereinfachung und Gleichförmigkeit der Tarife, nicht nur den geistigen und kommerziellen Verkehr zwischen ihren Staaten zu beleben, sondern auch anderen italienischen Regierungen die Gelegenheit zu verschaffen, ihren Staatsangehörigen die großen Vortheile

nastręczyły owe wielkie korzyści, wypływające z powyżej namienionych ulżeń, zdecydowali się zawrzeć konwencyą względem zasad austryacko-włoskiego związku pocztowego, w którymto celu zamianowali Swych pełnomocników, a to:

ze strony Austryi

Barona Karola de Hügel, kawalera cesarsko-austryackiego orderu Leopolda, kawalera wielkiego krzyża wielko-książęcego toskańskiego orderu zasługi, noszącego nazwę S. Józefa, kawalera papiezkiego orderu Chrystusa, komandora królewsko-duńskiego orderu Danebroga, komandora królewsko-szwedzkiego orderu Waza, oficera królewsko-belgijskiego orderu Leopolda, kawalera konstantynowego orderu S. Jerzego Parmy pierwszej klasy, i królewsko-pruskiego orderu orła czerwonego, majora w c. k. wojsku i sprawującego interesa w Toskanie i t. d. i t. d.;

ze strony Toskany

Pana Jędrzeja księcia Corsini, księcia de Casigliano, toskańskiego senatora, kawalera duchowno-wojskowego orderu Świętego papieża i męczennika Szczepana, kawalera wielkiego krzyża cesarsko-austryackiego orderu Leopolda, i królewsko-sardyńskiego duchowno-wojskowego orderu S. Maurycego i Łazarza z wielką wstęgą, kawalera wielkiego krzyża królewsko-hiszpańskiego orderu Karola trzeciego, Szambelana Jego cesarsko-królewskiej Wysokości i ministra-sekretarza Stanu dla spraw zewnętrznych i t. d. i t. d.,

którzy z zastrzeżeniem potwierdzenia dotyczących monarchów umówili się o artykuły następujące, i takowe ustanowili.

I. Postanowienia ogólne.

Artykuł 1.

Objętość i cel związku.

Związek pocztowy austryacko-włoski ma na celu, ustanowienie jednostajnych przepisów, tak co do taksowania jak pocztowego postępowania z przesełkami poczty listowej, które rozsełane bywają między różnemi państwami związkowemi równie jak między temi, a zagranicą.

Austrya i Toskana przystępują do związku z całemi swemi państwami; zewnątrz Austryi związek włoskie tylko terytorium obejmować będzie.

Artykuł 2.

Wolny wybór drogi i przyspieszenie w przesyłaniu korespondencyi państw związkowych.

Każda do związku należąca administracya pocztowa ma prawo każdego czasu tych używać dróg, do przesełania swych korespondencyi, czy to w pakietach pojedynczych, czy w zamkniętych, które nastręczają sposobność do najśpieszniejszej przeprawy.

der oben erwähnten Erleichterungen zuzuwenden, sind übereingekommen, einen Vertrag über die Grundlagen eines österreichisch-italienischen Postvereines abzuschließen, und haben zu diesem Zwecke zu ihren Bevollmächtigten ernannt, und zwar

von Seite Oesterreichs

den Freiherrn Karl von Hügel, Ritter des kaiserlich-österreichischen Leopold-Ordens, Großkreuz des großherzoglich-toskanischen Verdienst-Ordens vom heiligen Joseph, Ritter des päpstlichen Christus-Ordens, Kommandeur des königlich-dänischen Danebrog-Ordens, Kommandeur des königlich-schwedischen Wasa-Ordens, Offizier des königlich-belgischen Leopold-Ordens, Ritter des konstantinischen St. Georg-Ordens von Parma erster Klasse und des königlich-preußischen rothen Adler-Ordens, Major in der k. k. Armee und Geschäftsträger in Toskana 2c. 2c.;

von Seite Toskana's

den Don Andreas Fürsten Corsini, Herzog von Casigliano, toskanischen Senator, Ritter des geistlich-militärischen Ordens des heiligen Papstes und Märtyrers Stephan, Großkreuz des kaiserlich-österreichischen Leopold-Ordens und des königlich-sardinischen geistlich-militärischen Ordens des heiligen Mauritius und Lazarus mit dem großen Bande, Großkreuz des königlich-spanischen Ordens Karls des Dritten, Kammerherr Seiner kaiserlich-königlichen Hoheit des Großherzogs und Minister-Staats-Sekretär für die auswärtigen Angelegenheiten 2c. 2c.,

welche unter Vorbehalt der Genehmigung der betreffenden Souveräne folgende Artikel besprochen und festgestellt haben.

I. Allgemeine Bestimmungen.

Artikel 1.

Umfang und Zweck des Vereines.

Der österreichisch-italienische Postverein bezweckt die Feststellung gleichmäßiger Bestimmungen für die Taxirung und postalische Behandlung der Briefpostsendungen, welche zwischen den verschiedenen Vereinsstaaten und zwischen diesen und dem Auslande versendet werden.

Oesterreich und Toskana treten dem Vereine für ihr gesammtes Staatsgebiet bei; außer Oesterreich wird der Verein nur italienisches Gebiet umfassen.

Artikel 2.

Freie Wahl und Beschleunigung in der Versendung der Correspondenz der Vereinsstaaten.

Jede zum Vereine gehörige Postverwaltung ist berechtiget, für die Beförderung ihrer Korrespondenzen, sie mögen einzeln oder in geschlossenen Packeten vorkommen, jederzeit jene Routen zu benützen, welche die schnellste Beförderung darbieten.

Artykuł 3.

Rządy są obowiązane obopólnie przyłożyć starania, o ile to od nich zawisło, ażeby wszędzie zabezpieczonem zostało administracyom pocztowym nieprzeszkodne używanie kolei żelaznych, i innych podobnych środków komunikacyjnych dla przesełania korespondencyi, i ażeby w ogólności obopólnemu obrotowi pocztowemu zapewnione zostały wszelkie korzyści jak największego ile możności przyśpieszenia.

Artykuł 4.

Taksowanie i obliczenie.

Taksę wyznacza się w miarę odległości i wagi. Odległość rachuje się wedle niemieckich mil jeograficznych (15 mil = jednemu stopniowi równika (ekwatora), a jedna mila niemiecka = 4 jeograficznym włoskim). Waga będzie podług gram liczoną.

Artykuł 5.

Taksowanie i obliczenie dzieje się w monecie krajowej odsełającego urzędu pocztowego. Załatwienie należytości nastąpi między administracyami interesowanemi wedle szczególnej konwencyi.

II. Korespondencya państw związkowch między sobą.

Artykuł 6.

Portoryum spólne.

Internacyonalna korespondencya między terytoryami państw do austryacko-włoskiego związku pocztowego należących, nie ma opłacać żadnego innego portoryum, jak spólne bez względu na granice terytoryalne.

Artykuł 7.

Pobieranie portoryum.

Wspomniane wyż portoryum ma pobierać każda administracya pocztowa od wszystkich listów, które przez ich urzędy pocztowe będą odsełane, bez różnicy, czy one są frankowane, lub nie.

Artykuł 8.

Portoryum tranzytowe.

Z reguły ustać ma wszelkie pobieranie portoryum tranzytowego od korespondencyi, przesełanej wewnątrz terytoryum związkowego.

Artykuł 9.

Stopniowanie taksy.

Spólne taksy portoryum od internacyonalnej korespondencyi związkowej mają być wymierzane stosunkowo do odległości w linii równej między pocztowym urzędem podawczym a oddawczym, i wynoszą od listu pojedyńczego

Artikel 3.

Die Regierungen verpflichten sich gegenseitig, so weit es von ihnen abhängt, dafür Sorge zu tragen, daß den Postverwaltungen die ungehinderte Benützung der Eisenbahnen und ähnlicher Kommunikazionsmittel überall für die Beförderung der Korrespondenz gesichert, und überhaupt dem gegenseitigen Postverkehr alle Vortheile gröstmöglicher Beschleunigung gewährt werden.

Artikel 4.

Taxirung und Verrechnung

Die Taxe wird nach Verhältniß der Entfernung und des Gewichtes bestimmt werden. Die Entfernung ist nach deutschen geographischen Meilen (15 Meilen = einen Aequator-Grade und eine deutsche Meile = 4 geographischen italienischen) zu berechnen. Das Gewicht wird nach Grammen berechnet.

Artikel 5.

Die Taxirung und Abrechnung hat in der Landesmünze des abfertigenden Postamtes zu geschehen. Die Ausgleichung der Forderungen wird zwischen den betheiligten Verwaltungen nach einer besonderen Uebereinkunft erfolgen.

II. Korrespondenz der Vereinsstaaten untereinander.

Artikel 6.

Gemeinschaftliches Porto.

Die internazionale Korrespondenz zwischen den zum österreichisch-italienischen Postvereine gehörigen Staatsgebieten soll ohne Rücksicht auf die Territorialgrenzen nur mit dem gemeinschaftlichen Porto belegt werden.

Artikel 7.

Bezug des Porto.

Das oben erwähnte Porto hat jede Postverwaltung für alle Briefe zu beziehen, welche von ihren Postämtern abgesendet werden, es mögen diese Briefe frankirt sein oder nicht.

Artikel 8.

Transitporto.

In der Regel soll jeder Bezug eines Transitporto für die Korrespondenz aufhören, welche sich innerhalb des Vereinsgebietes bewegt.

Artikel 9.

Abstufung der Taxe.

Die gemeinschaftlichen Portotaxen für die internazionale Vereinskorrespondenz sollen nach Verhältniß der Entfernung in gerader Linie zwischen dem Aufgabs- und Abgabspostamte bemessen werden, und für einen einfachen Brief betragen:

aż włącznie do 10 niemieckich mil jeograficznych po 3 kr.
„ „ „ 20 „ „ „ „ 6 „
nad „ „ 20 „ „ „ „ 9 „

Artykuł 10.

Waga listu pojedyńczego, tudzież progresya tak wagi, jak taksy.

Za list pojedyńczy uważa się list, który nie przewyższa wagi jednego łóta wiedeńskiego ($17^1/_2$ gram). Przewyżka od 1 do 2 łutów opłaca się podwójnem portoryum, od 2 do 3 łutów potrójnem portoryum, i t. d. Przesełki zapieczętowane bez namienienia wartości przyjmuje poczta listowa do przesełania onychże aż do wagi 3 kilogramów za opłaceniem należytości, podług taryfy portoryum listowego wypadających.

Artykuł 11.

Frankowanie.

Portoryum od korespondencyi wekslowej wewnątrz państw związkowych, w regule z góry ma być opłacane, używając ku temu mark (znaczków) frankowych.

Artykuł 12.

Dopłata taksalna.

Listy niefrankowane, lub opatrzone markami niedostatecznemi będą wprawdzie bez zatrzymywania przesełane, atoliż oprócz portoryum, czy też onej kwoty, której do portoryum jeszcze brakuje, odebraną będzie od adresata jeszcze dopłata taksalna po 3 kr. od każdych $17^1/_2$ gramów.

Ta dopłata taksalna stopniowaną będzie podług wagi, i równie też na rachunek urzędu poczty podawczej pobieraną będzie.

Artykuł 13.

Pisma drukowe, próbki towarów i wzory.

Od pism drukowych w ogólności, jeżeli znajdują się pod obwiązaniem, a oprócz adresy, daty i podpisu nic innego pisanego nie zawierają, opłacane być ma przy podaniu, bez różnicy odległości, portoryum po 1 krajcarze, od każdych $17^1/_2$ gramów.

Od próbek towarowych i wzorów, które na pocztę w ten sposób opatrzone podane bywają, iż łatwo treść poznać się daje, opłacone być winno, od każdych 35 gramów portoryum listu pojedynczego, w miarę odległości wypadające. Do takowych posełek, jeżeli wyżej namienione zniżenie portoryum miejsce mieć chce, nie może być przyłączony inny, jak tylko list pojedynczy, którego waga w onej wzorów lub próbek ma być wrachowana.

Takowe wszakże posełki tylko do wagi 300 gramów za posełki poczty listowej podług powyższych postanowień uważane będą.

bis einschließlich	10	deutsche	geographische	Meilen	3 Kreuzer
„ „	20	„	„	„	6 „
über	20	„	„	„	9 „

Artikel 10.

Gewicht des einfachen Briefes. Gewichts- und Tax-Progression.

Ein einfacher Brief ist ein solcher, welcher Ein Wiener Loth (17 1/2 Gramme) nicht übersteigt. Für das Mehrgewicht von 1 bis 2 Loth wird die Portogebühr verdoppelt, von 2 bis 3 Loth verdreifacht u. s. w. Bei der Briefpost werden gesiegelte Sendungen ohne angegebenen Werth nur bis zum Gewichte von 3 Kilogrammen gegen Entrichtung der Gebühren nach dem Briefporto-Tarife zur Beförderung angenommen.

Artikel 11.

Frankirung.

Für die Wechselkorrespondenz innerhalb der Vereinsstaaten soll in der Regel die Vorausbezahlung des Porto durch Anwendung der Frankomarken stattfinden.

Artikel 12.

Zutaxe.

Unfrankirte oder mit nicht zureichenden Marken versehene Briefe werden zwar unaufgehalten befördert, es wird aber außer dem Porto oder jenem Betrage, welcher am Porto fehlt, von dem Adressaten auch eine Zutaxe von 3 Kreuzern für je 17 1/2 Gramme eingehoben.

Diese Zutaxe hat nach dem Gewichte zu steigen, und wird gleichfalls für Rechnung des Aufgabsortes eingehoben.

Artikel 13.

Druckschriften, Waarenproben und Muster.

Für Druckschriften überhaupt, wenn sie unter Kreuzband sind und außer der Adresse, dem Datum und der Unterschrift nichts Geschriebenes enthalten, wird ohne Unterschied der Entfernung das Porto von 1 Kreuzer für 17 1/2 Gramme bei der Aufgabe entrichtet.

Für Waarenproben und Muster, welche auf eine solche Art verwahrt aufgegeben werden, daß der Inhalt leicht ersichtlich ist, wird für je 35 Gramme das einfache Briefporto nach der Entfernung eingehoben. Diesen Sendungen darf, wenn vorstehende Ermässigung in Anwendung kommen soll, nur ein einfacher Brief angehängt werden, dessen Gewicht in jenes der Muster oder Proben einzurechnen ist.

Derlei Sendungen werden übrigens nur bis zu einem Gewichte von 300 Grammen als Briefpost-Sendungen nach vorstehenden Bestimmungen behandelt.

Równie też, jeżeli namieniona taksa portoryum nie będzie opłacona już przy podaniu przez przylepienie mark frankowych, także i takowe przesełki poddane będą taksie zwyczajnej.

Artykuł 14.

Należytość rekomendacyjna.

Listy rekomendowane, lub za recepisem podawczym podane, nie będą odsełane, jak tylko, gdy zostaną frankowane, za co oprócz portoryum wypadającego podług wagi i odległości, podawca z góry opłacić ma osobną taksę rekomendacyjną 6- krajcarową, a to bez względu na odległość i wagę. Jeżeli podawca, oprócz recepisu podawczego, wyraźnie jeszcze żąda potwierdzenia odebrania ze strony adresata (retour-recepisu), opłaci nadto jeszcze także niezmienną należytość 6- krajcarową, a to zawsze przez przylepienie mark frankowych.

Artykuł 15.

Wynagrodzenie za listy rekomendowane, zagubione.

Zakład pocztowy, w którego obwodzie podany został list rekomendowany, musi, w przypadku zagubienia onegoż, skoro zguba dowiedzioną została, wynagrodzić reklamującemu szkodę w monecie krajowej, 60 austryackich lir wynoszącą, z zastrzeżeniem regresu przeciw tej administracyi pocztowej, w którego terytoryum dowodliwym sposobem wykazała się zguba.

Po upływie 6 miesięcy, licząc od dnia podania, ustaje prawo do reklamacyi.

Artykuł 16.

Uwolnienia od portoryum.

Korespondencya wszystkich członków familij panujących nad państwami związkowemi będzie w całem terytoryum związkowem wzajemnie bez opłaty portoryum przesełana.

Toż samo uwolnienie od portoryum przysłuża także w całém terytoryum związkowem korespondencyom władz rządowych, i publicznych jednego okręgu pocztowego z takiemi władzami drugiego okręgu, w związku zostającego, tylko że takowe korespondencye zawsze jako przedmioty urzędowe muszą być oznaczone w sposób, który w okręgu poczty podawczej jest przepisany, tudzież, że pieczęcią urzędową mają być zamknięte, i na adresie napisem władzy odsełającej opatrzone.

Jeżeli władzom, do których korespondencye takowe wystosowano, nie przysłuża wedle ustaw kraju uwolnienie od portoryum, może urząd, który doręczenie onychże wykonać ma, żądać od takowych na rzecz własną połowy należytości portoryjnej.

Eben so werden auch diese Sendungen, wenn die erwähnte Portotaxe nicht bei der Aufgabe mittelst Anwendungen der Frankomarken entrichtet wird, der gewöhnlichen Taxe unterworfen.

Artikel 14.

Rekommandations = Gebühr.

Rekommandirte oder gegen Aufgabs - Rezepisse aufgegebene Briefe werden nur frankirt abgesendet, und ist hierfür außer der nach Gewicht und Entfernung entfallenden Portotaxe, eine besondere Rekommandazions = Gebühr von 6 Kreuzern, und zwar ohne Rücksicht auf Entfernung und Gewicht vom Aufgeber vorauszubezahlen. Wenn der Aufgeber nebst dem Aufgabs - Rezepisse ausdrücklich auch die Empfangs = Bestätigung des Adressaten (Retour = Rezepisse) begehrt, so hat er überdieß eine gleichfalls unveränderliche Gebühr von 6 Kreuzern und zwar immer mittelst Anwendung der Frankomarken zu entrichten.

Artikel 15.

Ersatzleistung für verloren gegangene rekommandirte Briefe.

Die Postanstalt, in deren Bereich ein rekommandirter Brief aufgegeben worden ist, soll, wenn derselbe verloren geht, gehalten seyn, dem Reklamanten, sobald der Verlust konstatirt ist, eine Entschädigung in der Landeswährung, welche 60 österreichischen Lire gleichkommt, zu bezahlen, vorbehaltlich des Regresses an diejenige Postverwaltung, in deren Gebiete der Verlust erweislich stattgefunden hat.

Das Reklamazions = Recht erlischt nach Verlauf von 6 Monaten vom Tage der Aufgabe an.

Artikel 16.

Porto - Freiheiten.

Die Korrespondenz sämmtlicher Mitglieder der Regenten = Familien der Vereinsstaaten wird gegenseitig im ganzen Vereinsgebiete portofrei befördert.

Diese Porto = Freiheit kommt gleichfall im gesammten Vereinsgebiete den Korrespondenzen der Staats= und öffentlichen Behörden des einen Postgebietes mit solchen Behörden des anderen Postgebietes in dem Vereine zu, nur müssen sie immer als Amtssachen in der Weise, wie es in dem Postgebiete der Aufgabe vorgeschrieben ist, bezeichnet, mit dem Dienstsiegel verschlossen seyn, und auf der Adresse die Bezeichnung der absendenden Behörde tragen.

Wenn die Behörden, an die derlei Korrespondenzen gerichtet sind, nach den Gesetzen des Landes die Porto = Freiheit nicht geniessen sollten, so kann das Amt, dem die Bestellung derselben obliegt, für dieselben die Hälfte der Porto = Gebühr zu seinen Gunsten abfordern.

Artykuł 17.

Listy mylnie zainstradowane.

Listy mylnie zainstradowane, bezzwłocznie do miejsca prawdziwego swego przeznaczenia mają być przesłane. Odbierający atoliż, jeżeli list wedle przepisów jest frankowany, nie opłaca już żadnej innej jakiejkolwiekbądź opłaty portoryjnej.

Artykuł 18.

Listy nie mogące być doręczone, i listy poste restante.

Posełki listowe, którym przyjęcia odmówiono, mają bezzwłocznie do urzędu podawczego być odesłane, atoliż, jeżeli nazad mają być odebrane, muszą się znajdować w stanie nieotworzonym i jeszcze pieczęcią, przez podawcę wyciśniętą, zamknięte.

Wyjątek od tego zajść może tylko co do tych listów, które kto otworzył z powodu jednakowego imienia i nazwiska, lubo do niego nie należą.

Pisma, których adresy wywiedzieć się nie można, albo które z jakiegokolwiek bądź powodu uznano za takowe, że ich doręczyć już nie można, muszą natychmiast do urzędu podawczego być odesłane, inne zaś, które nie mogą być doręczonemi, zanim tamże nazad odesłane będą, wprzód przez dwa miesiące zostawać mają w pocztowym urzędzie oddawczym, licząc od dnia ich nadejścia.

Posełki na adresie oznaczone: ferma in posta, lub poste restante, mają po upływie trzech miesięcy być odesłane, jeżeli z niemi ze strony podawcy, lub adresata nie nastąpiło inne jakie rozrządzenie.

We wszystkich tych wspomnianych przypadkach powód odesłania na powrót na odwrotnej stronie listu ma być wyrażony.

Artykuł 19.

Portoryum od przesłania na powrót.

Wspomniane w artykule 18. listy, które nie mogły być doręczone, nie mogą być obłożone żadnem jakiemkolwiekbądź portoryum. W razie, jeżeli przesełki na pocztę niefrankowane podano, ma urząd pocztowy, od którego zostały na powrót odesłane, za takowe porachować sobie portoryum powrotne w tej samej kwocie, i w tej samej wałucie, które na nie nałożono przy przesłaniu ich tamże, gdzie przeciwnie zakład pocztowy, do którego takowe listy bywają nazad odesłane, mocen jest żądać całego portoryum za przesłanie tamże na rzecz własnej swej kasy.

Artykuł 20.

Listy reklamowane.

Z listami, które za adresowanym przesłane być winny z jednego urzędu pocztowego do innego miejsca przeznaczenia, jak to, które na adresie pierwo-

Artikel 17.

Unrichtig geleitete Briefe.

Briefe, welche irrig instradirt worden sind, müssen ohne Verzug an den wahren Bestimmungsort befördert werden. Der Empfänger braucht jedoch für den Brief, wenn dieser vorschriftsmäßig frankirt worden ist, keinen wie immer gearteten Portozuschlag zu entrichten.

Artikel 18.

Unbestellbare Briefe und poste restante Briefe

Briefsendungen, deren Annahme verweigert wurde, sind ohne Verzug an das Aufgabs-Postamt zurückzusenden, dieselben müssen jedoch, wenn sie zurückgenommen werden sollen, uneröffnet und noch mit dem von dem Aufgeber aufgedrückten Siegel verschlossen seyn.

Eine Ausnahme hiervon hat nur bezüglich jener Briefe einzutreten, welche wegen gleichlautenden Namens von Jemanden, dem sie nicht gehören, eröffnet werden.

Schreiben, deren Adressaten nicht ausgemittelt oder die aus was immer für einem Grunde für unbestellbar erkannt werden, sind ohne Verzug, die anderen unbestellbaren aber erst nach einem zweimonatlichen Erliegen beim Aufgabs-Postamte, vom Tage des Einlangens an gerechnet, an das Aufgabs-Amt zurückzusenden.

Die auf der Adresse mit ferma in posta oder poste restante bezeichneten Sendungen sind, wenn nicht von Seiten des Aufgebers oder des Adressaten eine andere Verfügung darüber getroffen worden wäre, nach Ablauf von drei Monaten zurückzusenden.

In allen vorgedachten Fällen ist der Grund der Zurücksendung auf der Rückseite des Briefes zu bezeichnen.

Artikel 19.

Porto für die Zurücksendung.

Die im Artikel 18 erwähnten unanbringlichen Briefe dürfen aus Anlaß ihrer Zurücksendung mit keinem wie immer gearteten Porto belastet werden. Waren die Sendungen unfrankirt aufgegeben, so hat das Postamt, von welchem sie zurückgesendet werden, für dieselben das Porto im nämlichen Betrage und in derselben Währung, womit sie bei der Hinsendung belastet waren, zurück anzurechnen, wogegen die Postanstalt, an welche derlei Briefe zurückgelangen, berechtigt ist, das ganze Porto für die Hinsendung zu Gunsten der eigenen Postkasse einzuheben.

Artikel 20.

Reklamirte Briefe.

Briefe, welche von einem Postamte dem Adressaten an einen andern als den ursprünglich auf der Adresse bezeichneten Bestimmungsort nachgesendet werden sollen, wer-

tnie oznaczono, tak postępować należy, jak gdyby podane zostały do urzędu pocztowego, z którego przesłanie do nowego miejsca przeznaczenia nastąpiło; nie będzie się atoliż opłacać od nich dopłaty taksalnej, w artykule 12. namienionej.

Portoryum związkowe, lub inne jakie, za nie pierwotnie ustanowione, przyjdzie do porachunku jako wydatek.

W przypadku jednak, gdy nazad ma być list odesłany od pierwszego miejsca przeznaczenia bezpośrednio do miejsca urzędu podawczego, będzie takowy za nie mogący być doręczonym uważany. (Art. 19.)

Przesełki reklamowane, lub nie mogące być doręczone, które przesełane do różnych urzędów pocztowych, jeden po drugim następujących, nareście nazad odesłane zostały do urzędu podawczego, a to z powodu, że ich doręczenie do adresowanych uskutecznionem być nie mogło, muszą przez całą już przebieżoną drogę nazad być prowadzone, ażeby każdy urząd mógł dotyczącemu urządowi porachować należytości, jakie za nie na nim ciążyły.

III. Korespondencya z onemi cudzemi krajami, z któremi stosunki obrotowe wyłącznie przez Austryą tylko bywają uskutecznione

Artykuł 21.

Z korespondencyą włoskich państw związku austryacko-włoskiego, która przechodzi przez austryackie państwa, niedotykając innego państwa należącego do niemieckiego związku, postępować należy co do zasady, jak z korespondencyą austryacko-włoską aż do wyjścia z terytoryum austryackiego do terytoryum kraju cudzego, a nie inaczej także, począwszy od wejścia z kraju zagranicznego do państwa austryackiego aż do miejsca przeznaczenia; przeciwnie zaś podlega korespondencya, począwszy od wyjścia z Austryi aż do miejsca przeznaczenia w kraju cudzym, albo od miejsca podawczego w kraju zagranicznym, aż do wejścia w Austryi, postanowieniom owych traktatów pocztowych, które albo już istnieją, albo dopiero zawarte będą między Austryą a państwami cudzemi. Do takich ustanów portoryjnych doliczone będzie tylko to portoryum tranzytowe, które opłacone być winno państwom włoskim pośrednim.

Artykuł 22.

Wolność frankowania.

Korespondencya, o której tu mowa, albo przy podaniu całkiem może być frankowana, albo też opłacenie portoryum zupełnie odbierającemu pozostawione będzie, o ile to w austryackich państwach dopuszczalnem jest dla ich własnych korespondencyj.

Równie też i z zagranicy przychodzi korespondencya albo frankowana, albo obłożona portoryum pocztowem.

den so behandelt, als wären sie bei dem Postamte, von welchem die Nachsendung an den neuen Bestimmungsort erfolgt, aufgegeben worden; sie werden jedoch nicht mit der im Art. 12 erwähnten Zutaxe belegt.

Das früher dafür angesetzte Vereins- oder sonstige Porto wird als Auslage in Anrechnung gebracht.

Im Falle jedoch ein Brief vom ersten Bestimmungsorte unmittelbar an den Aufgabsort zurückzusenden ist, wird derselbe als ein unanbringlicher (Artikel 19) behandelt.

Reklamirte oder unanbringliche Sendungen, welche, nachdem sie nach einander an verschiedene Postämter gelangt waren, endlich an das Aufgabsamt zurückgesendet werden, weil deren Zustellung an die Adressaten nicht bewirkt werden konnte, müssen auf der ganzen von ihnen bereits durchlaufenen Route zurückgeleitet werden, damit jedes Amt die Gebühren, mit welchen es dafür belastet war, dem betreffenden Amte in Anrechnung bringen könne.

III. Korrespondenz mit jenen fremden Ländern, wohin der Verkehr ausschließlich durch Oesterreich vermittelt wird.

Artikel 21.

Die Korrespondenz der italienischen Staaten des österreichisch-italienischer Vereines, welche durch die österreichischen Staaten, ohne Berührung eines anderen zum deutschen Bunde gehörigen Staates, transiirt, wird bis zum Austritte aus dem österreichischen Gebiete in das Ausland, oder vom Eintritte aus dem Auslande in das österreichische Gebiet bis zum Bestimmungsorte, im Grundsatze wie die österreichisch-italienische Korrespondenz behandelt, hingegen ist sie vom Austritte aus Oesterreich bis zum Bestimmungsorte im Auslande, oder vom Aufgabsorte im Auslande bis zum Eintritte in Oesterreich den Bestimmungen jener Postverträge unterworfen, welche zwischen Oesterreich und den fremden Staaten bestehen, oder noch zum Abschluße kommen. Zu diesen Sätzen würde nur das Transitporto hinzuzurechnen sein, welches an die dazwischen liegenden italienischen Staaten zu bezahlen wäre.

Artikel 22.

Frankirungs-Freiheit.

Die hier in Rede stehende Korrespondenz kann entweder bei der Aufgabe ganz frankirt oder die Portozahlung ganz dem Empfänger überlassen werden, letzterer in so ferne es in den österreichischen Staaten für ihre eigenen Korrespondenzen möglich ist.

Eben so wird auch aus dem Auslande die Korrespondenz entweder frankirt oder mit Porto belastet einlangen.

Artykuł 23.

Spólne austryacko-włoskie portoryum.

Spólne austryacko-włoskie portoryum pocztowe ustanawia się na 9 krajcarów od listu pojedynczego.

Waga listu pojedynczego, zastosowanie pojedynczej ustanowy portoryjnej, równie jak progresya tejże podlega, dopóty postanowieniom konwencyi, z cudzemi państwami zawartych, dopóki w tej mierze nie umówiono się o zupełnie jednostajne postanowienia.

Opłacenie wszystkich tych należytości portoryjnych nie dzieje się drogą przylepiania mark frankowych, lecz drogą opłaty w gotówce.

Artykuł 24.

Pobieranie spólnego portoryum.

Co się tycze pobierania spólnego portoryum, uważany być ma za pocztowy urząd podawczy ten graniczny urząd podawczy, do którego dochodzi korespondencya, dla państw związkowych przeznaczona, i któremu się przeto należy portoryum spólne, wyż wspomniane; ów urząd zaś, od którego korespondent wychodzi do kraju cudzego, uważanym będzie za pocztowy urząd podawczy. (Artykuł 7.)

Przy tych korespondencyach nie ma zastosowania dopłata taksalna, w artykule 12. wspomniana.

IV. Korespondencya z państwami nie-austryackiemi związku niemieckiego i krajami, zewnątrz tego leżącemi, jako to: z Szwecyą, Norwegią, Danią, Helgolandem, Belgią i Niderlandami.

Artykuł 25.

Dla korespondencyi włoskiej, przez Austryą przechodzącej do niemieckich państw związkowych i do krajów poza temiż leżących, i przeciwnie wystosowanej, zapewnia Austrya państwom do austryacko-włoskiego związku pocztowego należącym, uczestnictwo we wszystkich owych korzyściach, które przysłużają austryackiej korespondencyi w skutek niemiecko-austryackiego, związku pocztowego.

Korespondencya, o której tu mowa, nie tylko, gdy przeznaczona jest do którego z państw, do niemiecko-austryackiego związku pocztowego należących, lecz także, gdy przechodzi przez terytoryum tychże, opłacać winna li tylko taksę portoryjną, spólną związkowi niemiecko-austryackiemu, w 9 krajcarach od listu wagi j e d n e g o łóta wiedeńskiego.

Artikel 23.

Gemeinschaftliches österreichisch-italienisches Porto.

Das gemeinschaftliche österreichisch-italienische Postporto wird auf 9 Kreuzer für den einfachen Brief festgesetzt.

Das Gewicht des einfachen Briefes, die Anwendung des einfachen Portosatzes und die Progression richtet sich nach dem mit den fremden Staaten getroffenen Uebereinkommen, so lange dießfalls nicht völlig gleichförmige Bestimmungen verabredet sind.

Die Entrichtung aller dieser Portogebühren hat nicht mittelst Frankomarken, sondern mittelst Barzahlung stattzufinden.

Artikel 24.

Bezug des gemeinschaftlichen Porto.

Hinsichtlich des Bezuges des gemeinschaftlichen Porto ist dasjenige Grenz-Postamt, bei welchem die Korrespondenz für die Vereinsstaaten einlangt, als Aufgabs-Postamt anzusehen, und es gebührt ihm daher der oberwähnte gemeinschaftliche Portobetrag, jenes hingegen, von wo aus dieselbe ins Ausland austritt, wird als Abgabs-Post-Amt betrachtet. (Artikel 7.)

Bei diesen Korrespondenzen findet die im Artikel 12 erwähnte Zutaxe keine Anwendung.

IV. Korrespondenz mit den nichtösterreichischen Staaten des deutschen Bundes und den darüber hinaus gelegenen Ländern, als: Schweden, Norwegen, Dänemark, Helgoland, Belgien und den Niederlanden.

Artikel 25.

Für die durch Oesterreich transitirende, nach den deutschen Bundesstaaten und den darüber hinaus gelegenen Ländern und umgekehrt lautende Korrespondenz gewährt Oesterreich, den zum österreichisch-italienischen Postvereine gehörenden Staaten die Theilnahme an allen jenen Vortheilen, deren sich die österreichische Korrespondenz selbst in Folge des deutsch-österreichischen Postvereines erfreut.

Die in Rede stehende Korrespondenz hat daher, sowohl wenn sie nach einem zum deutsch-österreichischen Postvereine gehörigen Staate bestimmt ist, als auch für den Durchzug durch diese Vereinstaaten lediglich die deutsch-österreichische Postvereinstaxe von 9 Kreuzern für den einfachen, Ein Wiener Loth wiegenden Brief zu entrichten

Artykuł 26.

Pobieranie portoryum na rzecz państw włoskich.

Ponieważ jednak dla niemiecko-austryackiego związku pocztowego porachowaną bywa taksa portoryjna, w powyższym artykule wspomniana, z której opłacać się ma należytość tranzytowa, dla pośrednich państw niemieckich wypadająca, przeto może każde włoskie państwo związkowe pobierać mierną należytość portoryjną dla własnych swych korespondencyj, tak od krajów wspomnianych, jak do tychże, a równie też i inne włoskie państwa będą miały prawo pobierania należytości portoryjnej przechodowej.

Ilość tej należytości osobną konwencyą będzie ustanowiona.

Artykuł 27.

Niemieckie państwa, nie należące do niemiecko-austryackiego związku pocztowego.

Włoska korespondencya, z takich państw niemieckich związkowych pochodząca, lub do takich wystósowana, które nie przystąpiły jeszcze do niemiecko-austryackiego związku pocztowego, podlegają dotychczasowym należytościom i taryfom, między Austryą a tymiż krajami istniejącym aż do dalszego rozporządzenia.

Postanowienie to traci moc swą w miarę, o ile niemieckie państwa związkowe przystępują do związku pocztowego niemiecko-austryackiego, w którymto razie zastósowane będą artykuły 25. i 26.

Artykuł 28.

Także i przy tej korespondencyi do woli zostaje podawcy, należytości albo opłacić już przy podaniu na pocztę, albo opłacenie takowych adresowanemu wskazać, w miarę tego, czy konwencye istniejące tego dozwalają, lub nie

Artykuł 29.

Należytości, mające być wzajemnie wynagrodzonemi, będą przez urzędy pocztowe tak austryackie, jak włoskie, w bezpośrednim kartowania związku stojące, na kartach korespondencyjnych uwidocznione, które oraz za podstawę służą wzajemnemu obliczeniu.

V. Gazety.

Artykuł 30.

Ogólne postanowienia.

Urzędy pocztowe państw związkowych przyjmują z reguły za przedpłatą, prenumeracyę na gazety i inne pisma peryodyczne, wychodzące czy to w terytoryum państw związkowych, czy też w kraju cudzym, niemniej także ich przesłanie i obstalowanie.

Artikel 26.

Porto-Einhebung zu Gunsten der italienischen Staaten.

Da jedoch die im vorhergehenden Artikel erwähnte Portotaxe für den deutsch-österreichischen Postverein verrechnet, und aus derselben die Transitgebühr für die dazwischen liegenden deutschen Staaten bestritten wird, so darf jeder italienische Postvereins-Staat für die eigenen Korrespondenzen von oder nach den erwähnten Ländern eine mäßige Portogebühr einheben, und eben so werden die anderen italienischen Staaten für den Transit derselben eine Portogebühr zu erheben berechtiget sein.

Die Größe dieser Gebühr wird durch ein besonderes Uebereinkommen festgesetzt werden.

Artikel 27.

Deutsche Staaten, welche nicht zum deutsch-österreichischen Postvereine gehören.

Die italienische Korrespondenz aus und nach jenen deutschen Bundesstaaten, welche dem deutsch-österreichischen Postvereine noch nicht beigetreten sind, unterliegt bis auf Weiteres den bisherigen zwichen Oesterreich und diesen Ländern bestehenden Gebühren und Tarifen.

Diese Bestimmung tritt bezüglich der deutschen Bundesstaaten nach Maßgabe ihres Beitrittes zum deutsch-österreichischen Postvereine außer Kraft, und es kommen sodann die Bestimmungen der Artikel 25 und 26 zur Anwendung.

Artikel 28.

Auch bei dieser Korrespondenz steht es dem Aufgeber frei, die Gebühren bei der Aufgabe zu entrichten oder dem Adressaten zur Zahlung zuzuweisen, je nachdem es die bestehenden Verträge gestatten oder nicht. Die Entrichtung auch dieser Gebühr hat mittelst Barzahlung stattzufinden.

Artikel 29.

Die gegenseitig zu vergütenden Gebühren werden von den unter einander im direkten Kartirungsverbande stehenden österreichischen und italienischen Postämtern auf den Korrespondenzkarten ersichtlich gemacht, welche die Grundlage der gegenseitigen Abrechnung bilden.

V. Zeitungen.

Artikel 30.

Allgemeine Bestimmungen.

Die Postämter der Vereinsstaaten besorgen im Grundsatze gegen Vorausbezahlung die Annahme der Pränumerazion auf die sowohl im Gebiete der Vereinsstaaten als auch im Auslande erscheinenden Zeitungen und periodischen Schriften, sowie deren Versendung und Bestellung.

Artykuł 31.

Obstalowanie, przesłanie i należytości pocztowe gazet, wychodzących w terytoryum rządów kontraktujących.

Administracya pocztowa jednego państwa, u której prenumerowano na gazety, w innem państwie związkowem wychodzące, musi się w tej mierze zgłosić do tej administracyi pocztowej, w którego obwodzie takowe wychodzą.

Przytem pozostawia się zakładom pocztowym, oznaczyć pojedyncze urzędy pocztowe, u których nastąpić może obstalowanie.

Artykuł 32.

Obstalowanie nie może z reguły na krótszy termin być zrobione, jak na kwartał; przyczem z resztą służą za prawidło postanowienia, dla nakładców wydane.

Ażeby liczyć można na regularne odebranie wszystkich dzienników wychodzących, muszą obstalowania wcześnie i w ten sposób być zrobione, ażeby urząd pocztowy odsełający mógł takowe otrzymać jeszcze przed początkiem terminu prenumeracyjnego.

Artykuł 33.

Brakujące dzienniki obstalowane.

Jeżeliby przy odebraniu pakietu z gazetami, lub żurnałami spostrzeżono brak w dziennikach obstalowanych, odsełający urząd pocztowy obowiązany jest, natychmiach odesłać dzienniki brakujące bez porachowania kosztów, jeżeli brak został oznajmionym pocztą następną. W innym razie powrócić należy koszt za wynagrodzenie od nakładcy żądane.

Artykuł 34.

Należytości za przesłanie gazet.

Za wzajemne przesłanie gazet i żurnalów, w państwach austryacko-włoskiego związku pocztowego wychodzących, będzie pobieraną wspólna należytość w sposób niżej namieniony, i równie podzieloną między urzędem obstalującym, a odsełającym.

Za przechód nie pobiera się żadnej dopłaty.

Artykuł 35.

Należytość za takowe przesłanie ustanawia się bez względu na odległość, a to:

1. Od gazet i dzienników, do udzielenia politycznych nowin przeznaczonych, w 50 odsetkach ceny, o którą przesełający zakład pocztowy gazetę od nakładcy (cena netto) odbiera; wszelakoż

a) od gazet i dzienników, wychodzących sześć, lub siedem razy w tygodniu, wynosić ma należytość za ich przesłanie nie mniej jak czternaście, a nie więcej jak trzydzieści pięć lir austryackich rocznie;

Artikel 31.

Bestellung, Beförderung und Postgebühren der in dem Bereiche der kontrahirenden Regierungen erscheinenden Zeitungen.

Die Postverwaltung des einen Staates, bei der auf die im anderen Vereinsstaate erscheinenden Zeitungen pränumerirt wird, hat sich dießfalls an diejenige Postverwaltung zu wenden, in deren Gebiet dieselben herausgegeben werden.

Hierbei bleibt es dem Uebereinkommen der Postverwaltungen überlassen, die einzelnen Postämter zu bezeichnen, bei welchen die Bestellung erfolgen kann.

Artikel 32.

Die Bestellung kann in der Regel nicht auf einen kürzern Zeitraum als ein Vierteljahr gemacht werden; hierbei sind übrigens die Verlagsbestimmungen maßgebend.

Um auf den richtigen Empfang aller erscheinenden Blätter rechnen zu können, haben die Bestellungen rechtzeitig und in der Art zu erfolgen, daß das Postamt des Absendungsortes dieselben noch vor dem Beginne des Pränumerazions-Termines erhalte.

Artikel 33.

Abgang bestellter Zeitungsblätter.

Wird beim Empfange eines Packets mit Zeitungen oder Journalen ein Abgang an den bestellten Blättern wahrgenommen, so ist das absendende Postamt verpflichtet, die fehlenden Blätter, wenn der Abgang mit umgehender Post angezeigt wurde, sogleich kostenfrei zuzusenden. Im andern Falle ist für die von dem Verleger in Anspruch genommene Vergütung Ersatz zu leisten.

Artikel 34.

Gebühren für die Zusendung der Zeitungen.

Für die gegenseitige Zusendung der in den Staaten des österreich-italienischen Postvereines erscheinenden Zeitungen und Journalen wird eine gemeinschaftliche Gebühr in der nachbemerkten Weise erhoben und zwischen dem bestellenden und absendenden Postamte zur Hälfte getheilt. Für den Durchzug soll ein Zuschlag nicht erhoben werden.

Artikel 35.

Diese Versendungsgebühr wird ohne Rücksicht auf die Entfernung festgesetzt, und zwar:

1. Für Zeitungen und Journale, welche für die Mittheilung politischer Neuigkeiten bestimmt sind, mit 50 Perzent von dem Preise, zu welchem die versendende Postanstalt die Zeitung von dem Verleger empfängt (Nettopreis); jedoch soll

a) für Zeitungen und Journale, welche wochentlich sechs- oder siebenmal erscheinen, die Versendungsgebühr wenigstens vierzehn und höchstens fünf und dreißig österreichische Lire jährlich betragen;

b) od gazet i dzienników zaś mniej, jak sześć razy w tygodniu wychodzących, wynosić ma należytość wymieniona najmniej siedem, a najwięcej dwadzieścia i jeden lir austryackich.

2. Od gazet i dzienników zaś niepolitycznych wynosi spólna należytość za przesłanie bez różnicy i wyjątku 25 odsetków ceny netto, o którą przesełający urząd pocztowy pobiera takowe od nakładcy.

Abonenci opłacają tylko cenę netto wraz z dotyczącą należytością za przesłanie.

Artykuł 36.

Należytość za dostawienie gazet do pomieszkania abonentów.

Z spólnej należytości, za przesłanie w artykule 35. wyszczególnionej, nie wynika obowiązek dostawienia gazet do pomieszkania abonentów, lecz urzędowi pocztowemu oddawczemu wolno pobierać należytość za dostawienie, nie w wyższej jednakże kwocie od tej, która już obecnie istnieje.

Artykuł 37.

Czas opłacenia kwoty prenumeracyjnej.

Urząd pocztowy obstalujący winien zapłacić należącą kwotę prenumeracyjną temu urzędowi pocztowemu, od którego pobiera gazetę lub dziennik, najdalej w ciągu pierwszego miesiąca peryodu abonentowego.

Artykuł 38.

Jeżeli gazeta ustaje przed upływem terminu prenumeracyjnego.

Jeżeli gazeta lub dziennik przed upływem czasu wychodzić ustaje, lub zakazanym został, musi zwrócona być abonentowi oprócz odpowiednej raty należytości spedycyjnej już zapłaconej, także i kwota prenumeracyjna wprzód uiszczona, o ile ta od nakładcy może być zwrócona.

Artykuł 39.

Przesłanie gazety do innego miejsca, a nie do pierwotnie oznaczonego.

Jeżeli abonent żąda przesłania gazety do innego miejsca, a nie do tego, które przy obstalowaniu wymienił, takowe przesłanie wykonanem będzie wedle wyboru abonenta, albo przez urząd pocztowy miejsca obstalowania, albo przez urząd takowy, znajdujący się w miejscu nakładu, za co abonent opłacić ma taksę od przesełek, pod obwiązaniem ustanowioną. Przeto też przesełki takowe ze strony urzędu pocztowego odsełającego, osobno oznaczone być mają jako gazety, do nowego miejsca przeznaczenia posłane.

Artykuł 40.

Postępowanie z gazetami naprzeciw cudzym krajom.

Postępowanie z gazetami cudzo-krajowemi i z gazetami austryackiemi lub włoskiemi, do kraju cudzego przeznaczonemi, jeżeli takowe przechodzą przez

b) für Zeitungen und Journale aber, welche weniger als sechsmal in der Woche erscheinen, soll die erwähnte Gebühr wenigstens sieben und höchstens ein und zwanzig österreichische Lire betragen.

2. Für nicht politische Zeitungen und Journale beträgt die gemeinschaftliche Versendungsgebühr durchweg und ohne Ausnahme 25 Percent des Nettopreises, zu welchem das absendende Postamt dieselben vom Verleger bezieht. Die Abonnenten habeben nur den Nettopreis nebst der betreffenden Versendungsgebühr zu bezahlen

Artikel 36.

Bestellungsgebühr für in die Wohnung der Abonnenten abzuliefernde Zeitungen.

Die im Artikel 35 stipulirte gemeinschaftliche Versendungsgebühr begreift nicht auch die Ablieferung der Zeitungen in die Wohnung der Besteller in sich, sondern es steht dem Abgabs-Postamte frei, hierfür eine angemessene Bestellungsgebühr zu erheben, jedoch in keinem höheren, als dem bereits bestehenden Betrage.

Artikel 37.

Zeit der Einsendung des Pränumerazions-Betrages.

Das bestellende Postamt hat an dasjenige Postamt, von welchem es eine Zeitung oder ein Journal bezieht, den betreffenden Pränumerazions-Betrag längstens im Laufe des ersten Monates der Abonnenten-Periode zu berichtigen.

Artikel 38.

Aufhören einer Zeitung vor Ablauf des Pränumerazions-Termines.

Wenn eine Zeitung oder ein Journal vor Ablauf der Zeit, für welche pränumerirt wurde, zu erscheinen aufhört, oder verboten wird, so ist dem Abonnenten nebst der entsprechenden Rate der bereits eingehobenen Spedizions-Gebühr auch der vorausbezahlte Pränumerazions-Betrag, so weit er vom Verleger zum Ersatze gebracht werden kann, zurückzuerstatten.

Artikel 39.

Nachsendung der Zeitung an einen anderen als den ursprünglich bezeichneten Ort.

Verlangt ein Abonnent die Nachsendung einer Zeitung an einen anderen als den Ort, welchen er bei der Bestellung bezeichnet hat, so hat diese Nachsendung nach der Wahl des Abonnenten, von dem Postamte des Bestellungs- oder von jenem des Verlagsortes zu geschehen, und von dem Abonnenten wird die für Kreuzband-Sendungen festgesetzte Taxe einzuheben seyn. Deßhalb sind auch derlei Sendungen von dem absendenden Postamte besonders als an einen neuen Bestimmungsort nachgesendete Zeitungen zu bezeichnen.

Artikel 40.

Zeitungs-Verkehr mit fremden Ländern.

Die Behandlung der ausländischen und der nach dem Auslande bestimmten österreichischen und italienischen Zeitungen, in wie fern dieselben das Gebiet eines der kon-

terytoryum jednego z państw kontraktujących, i wstępują do terytoryum innego państwa związkowego, zastosowanem będzie do powyższych postanowień w ten sposób, iż dotyczący urząd pocztowy na granicy, u którego obstalowano gazety, uważany będzie wedle okoliczności albo za urząd podawczy, albo oddawczy.

Cena kupna będzie przytem za cenę netto uważana. Oprócz spólnej należytości za przesłanie, porachowana być ma należytość, która cudzym zakładom pocztowym ma być opłacona.

VI. Początek i przeciąg trwania téj konwencyi, tudzież zmiany, jeżeliby jakie zachodziły.

Artykuł 41.

Niniejsza konwencya wejdzie w życie w trzy miesiące po dniu jej ratyfikacyi, i trwać będzie przez lat pięć, po upływie których uważana być ma za przedłużoną od roku do roku, jeżeli jej wypowiedzenie, z którejbądź z stron kontraktujących nie nastąpi w 6 miesięcy przed upływem.

Artykuł 42.

Wymiana dokumentów ratyfikacyi nastąpi we Florencyi w przeciągu dni 30, lub ile możności i pierwej.

Artykuł 43.

Po upływie pierwszego roku niniejszego układu wolno każdej z stron kontraktujących, te zaproponować zmiany do wspólnego obradowania, które tak interesowi, jak celowi związku najbardziej zdają się być odpowiedniemi.

W dowód czego została niniejsza konwencya w dwóch egzemplarzach wygotowaną, i przez wyż namienionych pełnomocników pod wyciśnięciem pieczęci ich potwierdzoną.

Dan we Florencyi dnia 5. Listopada, roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego.

Ch. Hügel m. p. (L. S.) **Duca di Casigliano** m. p. (L. S)

My, powziąwszy wiadomość o artykułach tejże głównej konwencyi i pod ścisłą rozwagę je wziąwszy, uchwalamy wszystkie, i zatwierdzamy takowe, a oraz słowem Naszem cesarsko-królewskiem przyrzekamy, iż wszystkie szczegóły w nich zawarte, wiernie i ściśle wykonywać polecimy, ani nie dopuścimy tego, aby od nich pod ja-

trahirenden Staaten durchziehen und in das Gebiet des anderen Vereins-Staates eintreten, richtet sich nach den vorstehenden Bestimmungen in der Weise, daß das betreffende Grenzpostamt, bei welchem die Zeitungsbestellung erfolgt, als Verlags- und bezüglich Abgabsort angesehen wird.

Als Nettopreis wird hierbei der Einkaufspreis angesehen. Nebst der gemeinschaftlichen Versendungs-Gebühr ist die an die fremden Postanstalten zu entrichtende in Aufrechnung zu bringen.

VI. Anfangstermin und Dauer des Vertrages und dessen allfällige Abänderungen.

Artikel 41.

Der gegenwärtige Vertrag wird drei Monate nach dem Tage der Ratifikazion in Wirksamkeit treten und fünf Jahre dauern, nach deren Verlauf er als von Jahr zu Jahr verlängert zu betrachten ist, wenn nicht sechs Monate vor dem Ablaufe einer der vertragschließenden Theile denselben aufkündigt.

Artikel 42.

Die Auswechslung der Ratifikazions-Urkunden wird zu Florenz innerhalb 30 Tagen, oder wenn möglich noch früher stattfinden.

Artikel 43.

Nach Ablauf des ersten Vertragsjahres steht es jedem der vertragschließenden Theile frei, diejenigen Abänderungen zur gemeinschaftlichen Berathung vorzuschlagen, welche dem Interesse und Zwecke des Vereines am meisten zu entsprechen scheinen.

Zur Urkunde dessen ist der gegenwärtige Vertrag in zwei Exemplaren ausgefertiget und von den oben genannten Bevollmächtigten unter Beidrückung ihres Siegels bekräftiget worden.

So geschehen, Florenz den 5. November Eintausend achthundert fünfzig.

Ch. Hügel m. p. (L. S.)

Duca di Casigliano m. p (L. S.)

Nos, visis et perpensis Conventionis hujus fundamentalis articulis, illos omnes ratos gratosque habere hisce profitemur, ac declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos, nec ut illis ulla

kimbądź względem ze strony Naszych odstępywano. W dowód czego artykuły niniejszego traktatu własnoręcznie podpisujemy, i takowe wyciśnięciem pieczęci Naszej obwarować rozkazujemy.

Dano we Wiedniu dnia 30. miesiąca Listopada w roku 1850, Naszego panowania drugim.

Franciszek Józef.

Schwarzenberg.

Aneks do nru 78.

Specyalny traktat pocztowy, zawarty między Austryą a Toskaną na dniu 5. Listopada 1850, w celu wykonania konwencyi o zasadach austryacko-włoskiego związku pocztowego.

My Franciszek Józef pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki; Król Węgierski i Czeski, Krol Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiąże Austryi; Wielki-Książe Toskany i Krakowa; Książe Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki-Kiąże Siedmiogrodu; Margrabia Morawii, Książe górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piaceney i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski, Książe Trydentu i Bryksenu, Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu; Feldkirchu, Bregencu, Sonenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskiej; Wielki-Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

Wszem w obec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, oznajmujemy i niniejszem stwierdzamy:

ratione a Nostris contraveniatur permissuros esse. In quorum fidem praesentes tractatus tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro muniri jussimus.

Dabantur Viennae die 30. mensis Novembris 1850, Regnorum Nostrorum secundo.

Franciscus Josephus.

Schwarzenberg.

Beilage zu Nro. 78.

Spezial-Postvertrag, geschlossen zwischen Oesterreich und Toskana am 5. November 1850 zum Vollzuge des Vertrages über die Grundlagen des österreichisch-italienischen Postvereines.

Nos Franciscus Josephus Primus,

divina favente clementia Austriae Imperator;

Rex Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illiriae; Rex Hierosolimae etc.; Archidux Austriae; Magnus Dux Hetruriae et Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae et Bucovinae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Dux superioris et inferioris Silesiae, Mutinae, Parmae, Placentiae et Guastallae, Osveciniae et Zatoriae, Teschinae, Forojulii, Ragusae et Gaderae etc.; Comes Habsburgi, Tirolis, Kyburgi, Goritiae et Gradiscae; Princeps Tridenti et Brixinae etc.; Marchio superioris et inferioris Lusatiae et Istriae; Comes Altae-Amisiae, Feldkirchiae, Brigantiae, Sonnenbergae etc.; Dominus Tergesti, Cattari, Marchiae Slavoniae etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Gdy między Naszym a pełnomocnikiem Jego Cesarskiej i Królewskiej Wysokości, Arcyksięcia Austryi, Wielkiego-Księcia Toskany, dnia 5. bieżącego miesiąca i roku na mocy głównej, tegoż samego właśnie dnia uchwalonej konwencyi pocztowej, także specyalna konwencya pocztowa we Florencyi zawartą, i podpisaną została, a to, treści następującej:

Ponieważ na dniu dzisiejszym między pełnomocnikami cesarsko-austryackim, a wielko-książęcym toskańskim zawarta została konwencya, względem zasad austryacko-włoskiego związku pocztowego, przeto w tym celu upełnomocnieni, a to:

ze strony Najjaśniejszego Pana i Cesarza Austryi

Baron Karol de Hügel, kawaler cesarsko-austryackiego orderu Leopolda, kawaler wielkiego krzyża wielko-książęcego toskańskiego orderu zasługi, noszącego nazwę S. Józefa, kawaler papiezkiego orderu Chrystusa, komandor królewsko-duńskiego orderu Danebroga, komandor królewsko-szwedzkiego orderu Waza, oficer królewsko-belgijskiego orderu Leopolda, kawaler konstantynowego orderu Ś. Jerzego Parmy pierwszej klasy i królewsko-pruskiego orderu orła czerwonego, major w c. k. wojsku i sprawujący interesa w Toskanie i t. d. i t. d.;

ze strony zaś Jego c. k. Wysokości Wielkiego Księcia Toskany

Don Jędrzej Książe Corsini, Książe Casigliano, toskański senator, kawaler duchowno-wojskowego orderu Świętego papieża męczennika Szczepana, kawaler wielkiego krzyża cesarsko-austryackiego orderu Leopolda i królewsko-sardyńskiego duchowno-wojskowego orderu Św. Maurycego i Łazarza z wielką wstęgą, kawaler wielkiego krzyża królewsko-hiszpańskiego orderu Karola trzeciego, Szambelan Jego cesarsko-królewskiej Wysokości i minister-sekretarz Stanu dla spraw zewnętrznych i t. d. i t. d. — przez swe instrukcye powołani do zastósowania głównej onej konwencyi do państw austryacko-włoskich, z zastrzeżeniem ratyfikacyi przez Swych monarchów — ułożyli się względem następującego traktatu specyalnego:

Artykuł 1.

Wykonanie głównej konwencyi.

Główna konwencya względem zasad austryacko-włoskiego związku działać ma we wszystkich tegoż częściach w całej objętości tak państwa cesarsko-austryackiego jak państwa wielko-książęcego toskańskiego wraz z zawartemi w niniejszej konwencyi specyalnej zmianami i zastrzeżeniami, tudzież z utrzymaniem tej zasady, iż, co się tycze obrotu poczty listowej każdego z tych obu państw, odpowiednie rozporządzenia zupełnie właściwym administracyom będą zostawione.

Posteaquam Nostrum inter et Plenipotentiarium Suae Caesareae et Regiae Celsitudinis Archiducis Austriae, Magni Ducis Hetruriae, die 5a currentis mensis et anni vi fundamentalis pariter sub eadem die decretae postalis conventionis, specialis quoque conventio postalis, Florentiae inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Nachdem zwischen den kaiserlich-österreichischen und großherzoglich-toskanischen Bevollmächtigten unter heutigem Tage ein Vertrag über die Grundlagen eines österreichisch-italienischen Postvereines abgeschlossen worden ist, sind die zu diesem Zwecke Bevollmächtigten, und zwar:

Seitens Seiner Majestät des Kaisers von Oesterreich

der Freiherr Karl von Hügel, Ritter des kaiserlich-österreichischen Leopold-Ordens, Großkreuz des großherzoglich-toskanischen Verdienst-Ordens vom heiligen Joseph, Ritter des päpstlichen Christus-Ordens, Kommandeur des königlich-dänischen Danebrog-Ordens, Kommandeur des königlich-schwedischen Wasa-Ordens, Offizier des königlich-belgischen Leopold-Ordens, Ritter des konstantinischen St. Georg-Ordens, erster Classe von Parma und des königlichen preußischen rothen Adler-Ordens, Major in der k. k. Armee und Geschäftsträger in Toskana 2c.;

Seitens Seiner k. k. Hoheit des Großherzogs von Toskana

Don Andreas Fürst Corsini, Herzog von Casigliano, toskanischer Senator, Ritter des geistlich-militärischen Ordens des heiligen Papstes und Märtyrers Stephan, Großkreuz des kaiserlich-österreichischen Leopold-Ordens und des königlich-sardinischen geistlich-militärischen Ordens des heiligen Mauritius und Lazarus mit dem großen Bande, Großkreuz des königlich-spanischen Ordens Karl des Dritten, Kammerherr Seiner k. k. Hoheit des Großherzogs und Ministers-Staatssekretär für die auswärtigen Angelegenheiten 2c. 2c. — durch ihre Instrukzionen berufen, diesen Hauptvertrag auf die österreichisch- und toskanischen Staaten in Anwendung zu bringen, unter Vorbehalt Ratifikazion ihrer Souveräne, über nachfolgenden Spezial-Vertrag übereingekommen:

Artikel 1.

Vollzug des Hauptvertrages.

Der Vertrag über die Grundlagen des österreichisch-italienischen Postvereines tritt in allen seinen Theilen für den ganzen Umfang sowohl des kaiserlich-österreichischen als des großherzoglich-toskanischen Staatsgebietes mit den in dem gegenwärtigen Spezial-Vertrage enthaltenen Abänderungen und Vorbehalten und unter Festhaltung des Grundsatzes in Kraft, daß die den inneren Briefpostverkehr eines jeden der beiden Staaten betreffenden Anordnungen gänzlich den bezüglichen Verwaltungen anheimgestellt bleiben.

Artykuł 2.

Uregulowanie związków pocztowych.

Wzajemne zamknięcia pakietów odbywają się sposobem dotychczasowym, wolno atoliż obom administracyom porozumieć się względem ich zmiany, jeżeli takowa dla służby zdaje się być korzystną.

Co się tyczy związków pocztowych i odnoszących się do nich urządzeń, zostają w zupełnej mocy dawniej zawarte układy, dopóki nowe nie będą zaprowadzone.

A. Austryacko-toskańskie korespondencye.

Artykuł 3.

Taryfa, podług której będą taksowane.

Znoszą się należytości, obecnie pobierane od przesełek poczty listowej z państw austryackich, i nawzajem do tychże, a zamiast nich w zastosowanie wchodzi spólna, w głównej konwencyi ustanowiona taryfa z następującemi modyfikacyami.

Artykuł 4.

List pojedyńczy. Waga tegoż.

Ustanawia się waga pojedynczego listu w Austryi na j e d e n łót wiedeński, co się równa wadze $17\frac{1}{2}$ gramów (artykuł 10. głównej konwencyi), a w Toskanie na 15 denarów ($14\frac{5}{6}$ denarów, co odpowiada wadze $17\frac{1}{2}$ gramów).

Artykuł 5.

Taksa.

Co się tycze taks w Toskanie od listów i próbek towarowych rozporządza się, iż taksy 3-, 6- i 9- krajcarowe ustanowione w artykule 10. głównej konwencyi, które podług taryfy odpowiadają kwocie w soldach, a to względnie $3=1\frac{2}{7}$, $6=2\frac{4}{7}$ i $9=3\frac{6}{7}$, uważane będą za równe 2, 4 i 6 kracyom.

Artykuł 6.

Przedmioty drukowe.

Dla przedmiotów drukowych peryodycznych, lub nieperyodycznych, pod obwiązaniem krzyżowem rozesłanych, ma moc postanowienie artykułu 13. głównej konwencyi, co się tycze tego, że Toskana za każde 15 denarów pobierać ma 1 soldo.

Artykuł 7.

Frankowanie przez przylepianie mark frankowych.

Opłacenie portoryum, które na mocy artykułu 12. konwencyi głównej w regule z góry uskutecznionem bywa, dzieje się przez użycie stęplów, frankowanie udowadniających, i zwyczajnie markami frankowemi nazwanych.

Artikel 2

Regulirung der Postverbindungen.

Die wechselseitigen Packetschlüsse bleiben unverändert, wie sie dermalen bestehen; es steht jedoch beiden Verwaltungen frei, sich wegen Abänderung derselben, sobald solche für den Dienst ersprießlicher erscheinen sollte, in das Einvernehmen zu setzen. Was die Postverbindungen und das hierauf Bezug Nehmende anbelangt, so bleiben die früher getroffenen Uebereinkommen, so lange nicht neue getroffen werden, in voller Kraft.

A. Oesterreichisch-toskanische Korrespondenzen.

Artikel 3.

Tarif für die Taxirung derselben.

Die Gebühren, welche gegenwärtig für die Briefpostsendungen von und nach den österreichischen und toskanischen Staaten eingehoben werden, sind aufgehoben, und es tritt statt derselben der gemeinschaftliche im Hauptvertrage festgesetzte Tarif mit folgender Modifikazion in Anwendung.

Artikel 4.

Einfacher Brief. Gewicht desselben.

Das Gewicht eines einfachen Briefes wird in Oesterreich auf Ein Wiener Loth, gleich $17\frac{1}{2}$ Grammen (Artikel 10 des Hauptvertrages) und in Toskana auf 15 Denari ($14\frac{5}{6}$ Denari gleich $17\frac{1}{2}$ Grammen) festgesetzt.

Artikel 5.

Taxe.

Bezüglich der Einhebung der Taxen in Toskana für Briefe und Waarenmuster wird bestimmt, daß die im Artikel 10 des Hauptvertrages festgesetzten 3, 6 und 9 Kreuzer, welche nach dem Tarife einem Betrage von bezüglich $3 = 1\frac{2}{7}$, $6 = 2\frac{4}{7}$ und $9 = 3\frac{6}{7}$ Soldi entsprechen gleichgehalten seien 2, 4 und 6 Crazien.

Artikel 6.

Drucksachen.

Für periodische oder nicht periodische Drucksachen, die unter Kreuzband versendet werden, gilt die Bestimmung des Artikels 13 des Hauptvertrages in der Auffassung, daß Toskana für je 15 Denari einen Soldo einzuheben hat.

Artikel 7.

Frankirung mittelst Anwendung der Frankomarken.

Die Bezahlung des Porto, welches zufolge des Artikels 11 des Hauptvertrages im Grundsatze vorausbezahlt werden muß, hat mittelst Anwendung von Stempeln, welche die Frankirung darthun und gewöhnlich Frankomarken genannt werden, zu geschehen.

Marki takowe przedawają obustronne zakłady pocztowe o cenach następujących:

Dla przedmiotów drukowych i t. d.

Po jednem soldo (czyli jednemu krajcarowi), po dwa soldo (czyli dwa krajcary).

Dla korespondencyi listowej:

Po dwie kracye (czyli trzy krajcary), po cztery kracye (czyli sześć krajcarów), po sześć kracyi (czyli dziewięć krajcarów).

Artykuł 8.

Podawca listów, przedmiotów drukowych i wzorów towarowych ma na stronie adresy na górnym jej brzegu w środku jednę, lub tyle mark frankowych trwale przylepić, odwilżywszy lipką massę, którą namazana jest odwrotna strona marki, ile potrzeba, aby ogólną ich wartością odpowiedzieć należytości frankowej podług odległości i wagi wypadającej.

Należytość rekomendacyjną i onę od retour-recepisu (artykuł 14. głównej konwencyi) opłaci podawca przez przylepienie marki frankowej o czterech kracyach, lub sześciu krajcarach na tej stronie listu, gdzie' się pieczęć znajduje.

Artykuł 9.

Sposób podania.

Wspomniane przesełki poczty listowej wrzucone będą do przeznaczonych ku temu przy urzędach pocztowych skrzynek na listy; owe zaś, które kto rekomendowane z recepisem powrotnym lub bez takowego, przesłać chce, należącemi już markami frankowemi opatrzone, urzędnikom pocztowym mają być wręczone.

Artykuł 10.

Przybicie taryfy poczty listowej i spisu miejsc.

Dla obliczenia listowego portoryum przybiją administracye pocztowe obu państw dla wglądnienia publicznego taryfę wraz z dotyczącemi postanowieniami, tudzież spisy miejsc, nie nad 20 mil niemieckich oddalonych.

Przy ważniejszych urzędach pocztowych znajdować się będą zapasem tak taryfa, jak spisy te, drukowane, dla publiczności na sprzedaż.

Artykuł 11.

Wyjątkowe przylepienie mark przez służbujących przy poczcie.

W przypadkach wątpliwych przystoi stronom prawo, zapytać się urzędników pocztowych o należytą taksę, którzy w takowym razie przylepić mają potrzebne marki frankowe, za które im wartość w gotówce zapłacić należy.

Derlei Marken werden von den beiderseitigen Postanstalten zu folgenden Werthbeträgen verkauft werden:

Für Drucksachen rc.

Zu einem Soldo (oder einem Kreuzer), zu zwei Soldi (oder zwei Kreuzer).

Für Briefsendungen:

Zu zwei Crazien (oder drei Kreuzer), zu vier Crazien (oder sechs Kreuzer), zu sechs Crazien (oder neun Kreuzer).

Artikel 8.

Der Aufgeber von Briefen, Drucksorten und Waarenmustern hat auf der Adresseite am oberen Rande eine oder so viele Frankomarken mittelst Benetzung des auf der Rückseite der Marke aufgetragenen Klebestoffes haltbar zu befestigen, als nöthig sind, um durch ihren Gesammtwerth die nach Entfernung und Gewicht entfallende Franko-Gebühr darzustellen.

Die Rekommandazionsgebühr und jene für das Retour-Rezepisse (Artikel 14 des Hauptvertrages) ist mittelst einer Frankomarke von vier Crazien oder sechs Kreuzern und zwar durch Aufklebung derselben auf der Siegelseite des Briefes zu entrichten.

Artikel 9.

Art der Aufgabe.

Die erwähnten Briefpostsendungen sind in die bei den Postämtern dazu bestimmten Briefkästen einzulegen; jene hingegen, die rekommandirt mit oder ohne Retour-Rezepisse versendet werden wollen, sind schon mit den gebührenden Frankomarken versehen den Postbeamten einzuhändigen.

Artikel 10.

Affigirung des Briefposttarifes und des Ortsverzeichnißes.

Zur Berechnung des Briefporto werden die Postverwaltungen beider Staaten den Tarif mit den darauf bezüglichen Bestimmungen und die Verzeichnisse jener Orte, die von einander nicht weiter als 20 deutsche Meilen entfernt sind, zur Einsicht des Publikums affigiren.

Bei den bedeutenderen Postämtern werden diese Behelfe gedruckt zum Verkaufe an das Publikum vorräthig seyn.

Artikel 11.

Ausnahmsweises Aufkleben der Marken durch die Postbediensteten.

Für zweifelhafte Fälle steht den Parteien das Recht zu, die Postbeamten um die richtige Taxe zu befragen, und diese haben in einem solchen Falle die erforderlichen Frankomarken, für welche ihnen der Werth im Baren zu bezahlen ist, aufzukleben.

Artykuł 12.

Zniesienie portoryum tranzytowego

Tak rząd austryacki, jak toskański obowiązują się wzajemnie, iż nie będą obciążały korespondencye, o których tu mowa, żadną należytością tranzytową, któraby może żądaną być mogła przez pośrednie państwa włoskie, przechodu dozwalające, tak, iż te korespondencye na wszelki sposób podlegać będą tylko spólnej taksie portoryjnej.

B. Korespondencye toskańsko-niemieckie.

Artykuł 13.

Pod korespondencyami toskańsko-niemieckiemi rozumieć się mają te korespondencye, które miejsce mają wzajemnie między Toskaną, a onemi państwami związkowemi, które do związku pocztowego niemiecko-austryackiego już przystąpiły, i względem których Austrya rządowi toskańskiemu w artykule 25. głównej konwencyi wszystkie te korzyści zabezpiecza, które na mocy niemiecko-austryackiego traktatu pocztowego własnym jej korespondencyom przysłużają.

Artykuł 14.

Niemieckie, już obecnie do związku pocztowego należące państwa.

Niemieckie państwa, które już obecnie przystąpiły do związku pocztowego niemiecko-austryackiego, są, oprócz cesarstwa austryackiego w całej swej objętości, królestwa: Prusy, Bawarya, Saksonia, wielkie-księstwo Meklenburg-Strelitz i księstwa Schlezwig-Holsztyn.

Artykuł 15.

Przystąpienie innych państw.

W miarę, jak inne jakie nowe państwo do tego związku przystąpi, Austrya o tem bezzwłocznie Toskanę zawiadomi, a oba państwa natychmiast zgodnie ustanowią czas i owe potrzebne postanowienia, ażeby z korespondencyami, z nowo przystąpionego państwa pochodzącemi, lub do tegoż wystosowanemi, podobnie postępowano, jak z korespondencyami państw wyżej wymienionych.

Artykuł 16.

Toskańskie portoryum od pojedyńczego listu toskańsko-niemieckiego.

Co się tycze tej korespondencyi stósownie do artykułu 26. głównej konwencyi ustanawia się, że Toskana tak przy oddaniu, jak też przy podaniu pobierać ma prawo na własny rachunek osobną taksę o czterech kracyach (6 krajcarach) od każdego pojedynczego listu, którato taksa należeć się będzie Toskanie od austryackiej administracyi co do korespondencyi, która przychodzi frankowana, a odchodzi niefrankowana. Także i przy korespondencyach tego rodzaju ustanawia się waga listu pojedynczego na 15 denarów.

Artikel 12.

Aufhebung des Transitportos.

Sowohl die österreichische als die toskanische Regierung verpflichtet sich, die in Rede stehenden Korrespondenzen mit keiner Transitogebühr zu belasten, welche für dieselbe etwa von den zwischenliegenden den Durchzug gewährenden italienischen Staaten in Anspruch genommen werden könnte, so daß diese Korrespondenzen in jedem Falle nur der gemeinschaftlichen Portotaxe unterliegen werden.

B. Toskanisch-deutsche Korrespondenzen.

Artikel 13.

Unter den toskanisch-deutschen Korrespondenzen werden jene verstanden, die zwischen Toskana und dem zum deutsch-österreichischen Postvereine schon beigetretenen Bundesstaaten gewechselt werden, und bezüglich deren im Artikel 25 des Hauptvertrages Oesterreich der toskanischen Regierung alle jene Vortheile zusichert, welche Kraft des deutsch-österreichischen Postvertrages seinen eigenen Korrespondenzen zukommen.

Artikel 14.

Deutsche, schon derzeit zum Postvereine gehörige Staaten.

Die dem deutsch-österreichischen Postvereine schon derzeit beigetretenen deutschen Staaten sind, außer dem Kaiserthume Oesterreich in seinem ganzen Umfange, die Königreiche Preußen, Baiern, Sachsen, das Großherzogthum Meklenburg-Strelitz und die Herzogthümer Schleswig-Holstein.

Artikel 15.

Beitritt anderer Staaten.

Nach Maßgabe als ein anderer Staat diesem Vereine beitritt, wird Oesterreich hiervon unverzüglich Toskana verständigen, und beide werden sogleich einverständlich den Zeitpunkt und die erforderlichen Bestimmungen festsetzen, damit die Korrespondenzen von und nach dem neu beigetretenen Staate, wie jene der oben erwähnten Staaten, behandelt werden.

Artikel 16.

Toskanisches Porto für den einfachen toskanisch-deutschen Brief.

Bezüglich dieser Korrespondenz wird in Gemäßheit des Artikels 26 des Hauptvertrages festgesetzt, daß Toskana sowohl bei der Abgabe als auch bei der Aufgabe eine besondere Taxe von vier Crazien (6 Kreuzer) für jeden einfachen Brief für seine Rechnung einzuheben berechtiget ist, und es wird ihm diese Taxe von der österreichischen Verwaltung bezüglich der frankirt einlangenden und nicht frankirt abgehenden Korrespondenz gutgeschrieben werden. Auch für die Korrespondenzen dieser Gattung ist das Gewicht eines einfachen Briefes auf 15 Denari festgesetzt.

Artykuł 17.

Taksa ogólna.

Ogólna taksa od pojedynczego listu między Toskaną a państwami związku pocztowego niemiecko-austryackiego, wynosi podług artykułu 25. konwencyi głównej, i podług artykułu 16. niniejszej konwencyi, jak następuje

toskańskiego	portoryum	4 kracye (6 krajcarów)
niemiecko-austryackie	„	6 kracyi (9 „)
razem	. . .	10 kracyi.

Artykuł 18.

Taryfa progresyi wagi i taksy od każdego rodzaju tych korespondencyi.

Taryfa tak co do zwyczajnych lub rekomendowanych, jako też co do przesełek pod obwiązaniem i próbek towarowych, postępuje równie tak, jak korespondencya austryacko-toskańska.

Artykuł 19.

Szwajcarskie protoryum tranzytowe.

Jeżeliby część toskańsko-niemieckiej korespondencyi przez szwajcarskie terytoryum przechodzić miało, ma się do należytości portoryjnych, w artykule 17. ustanowionych, doliczyć jeszcze należytość tranzytowa, Szwajcaryi opłacić się mająca, którąto ostatnią także albo podawca, albo adresat opłacić może.

Oprócz tych należytości nie będzie się żądać od korespondentów żadnej innej.

Artykuł 20.

Opłacenie tych należytości w gotówce.

Austrya przyrzeka, o ile tylko od niej zawisło, ku temu działać, ażeby także i należytości, wypadające od korespondencyi toskańsko-niemieckiej przez przylepianie mark frankowych uiszczane być mogły. Zanim to nastąpi, tęż opłatę w gotówce uiszczać należy.

C. Korespondencya z innemi poza Austryą leżącemi państwami.

Artykuł 21.

Co się tycze korespondencyj do lub z tych państw związkowych, które jeszcze nie przystąpiły do niemiecko-austryackiego związku pocztowego, tudzież korespondencyj innych państw zagranicznych, których przesełanie przez austryackie zakłady pocztowe bywa uskutecznione, pozostają w swej mocy postanowienia traktatu addycyonalnego zawartego na dniu 8. Kwietnia między Austryą a Toskaną, dopóki nie zostaną wydane inne jakie nowe rozporządzenia.

Artikel 17.

Gesammttaxe.

Die Gesammtaxe für einen einfachen Brief zwischen Toskana und den Staaten des deutsch-österreichischen Postvereines ergibt sich nach Artikel 25 des Hauptvertrages und nach Artikel 16 des gegenwärtigen Vertrages mit folgenden:

an toskanischem	Porto	4 Crazien	(6 Kreuzer)
an deutsch-österreichischem	„	6 „	(9 „)
zusammen . .		10 Crazien.	

Artikel 18.

Tarif der Gewichts- und Tax-Progression für jede Gattung dieser Korrespondenzen.

Der Tarif sowohl bezüglich der gewöhnlichen oder rekommandirten als auch der Kreuzbandsendungen und Waarenmuster steigt eben so wie jener für die österreichisch-toskanische Korrespondenz.

Artikel 19.

Schweizerisches Transitporto.

Wenn ein Theil der toskanisch-deutschen Korrespondenz schweizerisches Gebiet durchziehen sollte, so hat zu den im Artikel 17 festgesetzten Portogebühren noch die an die Schweiz zu zahlende Transitgebühr hinzuzukommen, welche letztere ebenfalls von dem Aufgeber oder dem Adressaten bezahlt werden kann.

Außer diesen Gebühren wird dem Korrespondenten keine andere abgefordert.

Artikel 20.

Barzahlung dieser Gebühren.

Oesterreich verspricht, so viel an ihm liegt, dahin zu wirken, daß auch die Zahlung der für die toskanisch-deutsche Korrespondenz entfallenden Gebühren mittelst Anwendung von Frankomarken stattfinden könne. Bis dahin hat diese Bezahlung im Baren zu geschehen.

C. Korrespondenz mit den andern über Oesterreich hinaus gelegenen Staaten.

Artikel 21.

Was die Korrespondenzen von und nach den, dem deutsch-österreichischen Postvereine noch nicht beigetretenen Bundesstaaten und jene anderer auswärtiger Staaten betrifft, deren Vermittlung durch österreichische Postanstalten stattfindet, bleiben bis auf Weiteres die Bestimmungen des zwischen Oesterreich und Toskana abgeschlossenen Addizional-Vertrages vom 8. April 1839 aufrecht.

Artykuł 22.

W skutek zmian, zaszłych od onego czasu, najszczególniej co się tycze instradowania korespondencyi, można owe siedem kategoryj, na które wtedy korespondencye podzielić za stosowne uznano, ograniczyć na trzy, i przeto też takowe ograniczają się na następujące:

I. Od każdych 30 gramów korespondencyi, morzem do Tryestu przesłanej tudzież, od każdych 30 gramów korespondencyi z Szwajcaryi nadchodzącej po . . . . lirze 1, cent. —

II. Od każdych 30 gramów korespondencyi niemieckich państw związkowych, które jeszcze nie przystąpiły do niemiecko-austryackiego związku pocztowego (na drodze przez Szwajcaryą i Bawaryą), tudzież korespondencyi Danii, Szwecyi i innych państw cudzych po lirach 2, cent. 8

III. Od każdych 30 gramów korespondencyi królestwa Polskiego, Rossyi, Turcyi i księstw Dunajskich po . lirach 3, cent. 90

Od żurnalów i przedmiotów drukowych pod obwiązaniem, z wyż rzeczonych krajów z przeznaczeniem dla Toskany nadesłanych, płaci się po 5 austryackich centezymów od każdego arkusza drukiem, a od wzorów i próbek towarowych trzecią część tej ilości, która wypada od listów dotyczących wedle stosunku ich wagi.

Artykuł 23.

Odnowienie konwencyi między Austryą a państwami wyż namienionemi.

Toskańskiemu rządowi waruje się prawo używania tych samych korzyści od jego korespondencyj z państwami wspomnianemi, jakie mu podają traktaty istniejące między Austryą a temi państwami, mianowicie, prawo korzystania z wolności frankowania, skoro Austrya, gdy ustaną lub zniesione zostaną dotychczasowe traktaty, będzie mogła zawrzeć nowe na zasadach, więcej zgodnych z onemi, które służą za podstawę konwencyi dla związku pocztowego austryacko-włoskiego, i niemiecko-austryackiego.

Artykuł 24.

Gazety.

Ustęp 5. głównej konwencyi, zawierający artykuły 30. aż włącznie do 40., i dotyczący szczególnie spraw gazetowych, nie ma obecnie zastósowania między Toskaną a Austryą, a pisma peryodyczne wszelkiego rodzaju podlegają postanowieniom, dla przesełek pod obwiązaniem (artyk. 6.) ogólnie wskazanym.

Toskana atoliż zastrzega sobie prawo postanowienia te wprowadzić w życie, skoro je uzna za stosowne i okolicznościom odpowiednie, uczyniwszy o tem, dwa miesiące w przód, oznajmienie rządowi austryackiemu.

Artikel 22.

In Folge der seit jener Zeit insbesondere bezüglich der Instradirung der Korrespondenzen eingetretenen Aenderungen können die sieben Kategorien, in die man sie damals einzutheilen für angemessen befunden hatte, auf drei beschränkt werden, und werden hiermit beschränkt, und zwar auf folgende:

I. Für je 30 Gramme der Korespondenz, die zur See in Triest einlangt, und für je 30 Gramme derselben, die aus der Schweiz kommt . Lire 1, cent. —

II. Für je 30 Gramme der Korrespondenzen der dem deutsch-österreichischen Postvereine noch nicht beigetretenen deutschen Bundesstaaten (auf dem Wege durch die Schweiz und durch Baiern), dann jener Dänemarks, Schwedens, und anderer fremden Staaten Lire 2, cent. 8

III. Für je 30 Gramme der Korrespondenz Polens, Rußlands, der Türkei und der Donaufürstenthümer . . . . Lire 3, cent. 90

Für Journale und Drucksachen unter Kreuzband, die aus den genannten Ländern mit der Bestimmung für Toskana einlangen, sind 5 österreichische Centesimi für jeden Druckbogen und für Muster und Waarenproben ein Drittel jenes Betrages zu bezahlen, der für die bezüglichen Briefe nach Verhältniß ihres Gewichtes entfällt.

Artikel 23.

Erneuerung der Konvenzion zwischen Oesterreich und den vorgenannten Staaten.

Der toskanischen Regierung wird das Recht zugesichert, für ihre Korrespondenzen mit den erwähnten Staaten jene Vortheile zu genießen, welche die zwischen dem Kaiserthume Oesterreich und diesen Staaten bestehenden Verträge ihr darbieten, insbesondere den Vortheil der Frankirungsfreiheit, sobald nach Aufhören oder Auflösung der dermaligen Verträge Oesterreich auf Grundlagen, welche mit denen des österreichisch-italienischen und deutsch-österreichischen Postvereines mehr im Einklange sind, neue Verträge abgeschlossen haben wird.

Artikel 24.

Zeitungen.

Der Abschnitt 5 des Hauptvertrages, welcher die Artikel 30 bis einschließig 40 enthält, und die Besorgung des Zeitungswesens insbesondere behandelt, findet derzeit zwischen Toskana und Oesterreich keine Anwendung, und es unterliegen die periodischen Schriften jeder Art jenen Bestimmungen, welche für Kreuzbandsendungen (Artikel 6) überhaupt festgesetzt sind.

Toskana behält sich jedoch das Recht vor, diese Bestimmungen, sobald es den Umständen angemessen seyn wird, ins Leben zu lassen, nachdem sie zwei Monate früher der österreichischen Regierung hiervon die Anzeige gemacht haben wird.

Artykuł 25.

Karty korespondencyjne.

Przy kartowaniu wszystkich korespondencyj służyć będą obustronnym zakładom pocztowym karty korespondencyjne podług wzorów przepisanych. Należytości, wypadające od korespondencyi austryacko-toskańskiej i toskańsko-niemieckiej, muszą także na każdym liście zanotowane, a co się tycze należytości od korespondencyi toskańsko-niemieckiej, składających się z należytości toskańskiej i niemieckiej (bez uszczerbku, co do innych) każda osobno będzie notowana, i równie też należytości te osobno do kart korespondencyjnych będą notowane.

Artykuł 26.

Waluta monetowa.

Od korespondencyi z Toskany do Austryi liczy się należytość w kracyach, których dwanaście czyni jednę lirę toskańską; korespondencye zaś z Austryi do Toskany mające być przesełane w krajcarach będą taksowane; których dwadzieścia idzie na jednę lirę austryacką. Nie będą policzone specyalne owe dyfferencye w należytościach portoryjnych, wypadających w skutek niezupełnej równości co do wagi i waluty monetowej obu państw.

Artykuł 27.

Potrącenie i saldowanie.

Kwoty, tak w austryackich, jak toskańskich kartach korespondencyjnych znajdujące się, będą codziennie wciągane do własnego żurnalu podług przepisanego wzoru.

Austryackie urzędy zamykają z końcem każdego miesiąca swe żurnale, i odsełają je do departamentu rachunkowego Ministerstwa handlu (buchhalteryi pocztowej nadwornej) we Wiedniu, który takowe co miesiąc udziela jeneralnej intendencyi poczt toskańskich do rozpoznania prawdziwości. Obustronna wypłata ma nastąpić albo we Wiedniu, albo we Florencyi w monecie brzęczącej co kwartał, w przeciągu sześciu tygodni od tego dnia licząc, na którym obie strony, po ukończonej rewizyi rachunków ostatniego miesiąca każdego ćwierćrocza, zgodziły się o sumę dotyczącej wzajemnej należytości. Przy obliczeniu każde 100 austryackich lir równa się 103 lirom i 11 soldom.

Artykuł 28.

Urzędowa korespondencya między administracyami.

Naddyrekcya pocztowa królestwa Lombardzko-Weneckiego i jeneralna nadintendencya poczt toskańskich wszystko piśmiennie odbywa, co się tycze wzajemnej ich służby.

Przedmioty, względem których nie ułożono się ze strony władz rzeczonych, będą drogą dyplomatyczną między oboma rządami załatwione.

Artikel 25.

Korrespondenz-Karten.

Bei der Kartirung sämmtlicher Korrespondenzen werden sich die beiderseitigen Post-Anstalten der Korrespondenz-Karten nach den vorgeschriebenen Mustern bedienen. Die Gebühren, welche für die österreichisch-toskanische und toskanisch-deutsche Korrespondenz entfallen, sind auch auf jedem Briefe anzusetzen, und rücksichtlich der Gebühren für die toskanisch-deutschen Korrespondenzen, welche aus einer toskanischen und deutschen Gebühr (unbeschadet allfälliger anderer) bestehen, ist jede abgesondert anzusetzen, wie denn auch diese Gebühren abgesondert in den Korrespondenz-Karten einzutragen sind.

Artikel 26.

Münz-Währung.

Für die aus Toskana nach Oesterreich abgehende Korrespondenz werden die Gebühren in Crazien angerechnet, von denen zwölf eine toskanische Lira ausmachen; die aus Oesterreich nach Toskana zu versendenden werden in Kreuzern taxirt, von denen zwanzig auf eine österreichische Lira gehen. Besondere Differenzen in der Portogebühr in Folge der nicht völligen Gleichheit des Gewichtes und der Münz-Währung der beiden Staaten werden nicht in Anrechnung gebracht.

Artikel 27.

Abrechnung und Saldirung.

Die in den österreichischen sowohl als toskanischen Korrespondenz-Karten erscheinenden Beträge werden täglich in ein eigenes Journal nach dem vorgeschriebenen Muster eingetragen.

Die österreichischen Postämter haben mit Ende eines jeden Monates ihre Journale abzuschließen, und an das Rechnungs-Departement des Handelsministeriums (Post-Hofbuchhaltung) in Wien einzusenden, welches dieselben monatlich der General-Intendanz der toskanischen Posten zur Prüfung mittheilt. Die beiderseitige Ausgleichung hat in Wien oder in Florenz in klingender Münze vierteljährig innerhalb sechs Wochen von dem Tage an zu geschehen, an welchem beide Theile nach beendigter Revision der Rechnungen des letzten Monates eines Vierteljahres über den Betrag des betreffenden Guthabens und der Schuldigkeit übereingekommen sind. Bei der Abrechnung sind 100 österr. Lire, 103 toskan. Liren und 11 Soldi gleich zu halten.

Artikel 28.

Aemtliche Correspondenz zwischen den Verwaltungen.

Die Oberpost-Direkzion des lomb.-venez. Königreiches und die General-Oberintendanz der toskanischen Posten haben über Alles, was auf den wechselseitigen Dienst Bezug hat, schriftlich zu verkehren.

Gegenstände, bezüglich deren ein Uebereinkommen der erwähnten Behörden nicht zu Stande kommt, sind im diplomatischen Wege zwischen beiden Regierungen auszutragen.

Artykuł 29.

Kierujące władze pocztowe państw kontraktujących, przyjmują wzajemne zażalenia, wytoczone z powodu nieprawego postępowania urzędów pocztowych i urzędników pocztowych, i oddadzą należytą sprawiedliwość, wysłuchawszy powody usprawiedliwienia, strony obwinionej.

Artykuł 30.

Ugodzenie się względem zmian w pocztowej służbie wykonującej.

Obustronnym administracyom pocztowym pozostawia się do woli, zaprowadzić zmiany w wykonaniu służby pocztowej, o ile się porozumiały względem stósowności takowych, mianowicie co się tycze pomnożenia lub pomniejszenia pakietów pocztowych, ich instradowania i t. p.

Poczty wozowe.

Artykuł 31.

Ogólne zasady dla spólnego uregulowania poczt wozowych.

Aby teraźniejszy instytut kuryerów między Austryą a Toskaną publicznemu obrotowi uczynić przystępniejszym, i oraz dla kas pocztowych korzystniejszym, oba kontraktujące rządy, pełne otuchy, że także i rząd papiezki i modeński do tego celu przyłożą się, oświadczają się gotowemi, w jak najkrótszym czasie uregulować za pomocą osobnej konwencyi wyż wspomniane jazdy, wedle zasad następujących:

§. 1.

Należytości poczty wozowej od pasażerów i od przewyżki wagi bezpłatnej, ustanowione zostaną podług taryfy, spólnie ułożyć się mającej, i będą pobierane na rzecz dotyczących kas pocztowych.

§. 2.

Administracya pocztowa każdego owych czterech państw kontraktujących, przejmuje z reguły wszelkie koszta przesłania aż do pierwszej stacyi granicznej kraju sąsiedniego.

§. 3.

Każda administracya pocztowa pobiera wszystkie należytości poczty wozowej (§. 1.) co do tej części drogi, dla której ponosić winna koszta przeprawy (§. 2).

§. 4.

W razie, gdyby używano i wozów i konduktorów administracyi pocztowej jednego państwa na terytoryach państw drugich, zabezpiecza się pierwszemu wynagrodzenie oznaczyć się mające.

Konduktorowie mają być odpowiedzialnymi za przesełki do transportowania im poruczone.

Artikel 29.

Die leitenden Postbehörden der vertragschließenden Staaten werden die Beschwerden, die über unrichtige Vorgänge der Postämter und Postbeamten erhoben werden sollten, entgegennehmen, und denselben nach Anhörung der Rechtfertigungs-Gründe des angeschuldigten Theiles, gebührend Recht widerfahren lassen.

Artikel 30.

Vereinbarung über Abänderungen im ausübenden Postdienste.

Den beiderseitigen Post-Verwaltungen steht frei, Abänderungen in der Ausübung des Postdienstes, in so ferne sie über deren Zweckmäßigkeit einverstanden sind, einzuführen, insbesondere bezüglich der Vermehrung oder Verminderung der Packetschlüsse, deren Instradirung u. dgl.

Fahrposten.

Artikel 31.

Allgemeine Grundsätze für die gemeinschaftliche Regelung der Fahrposten.

Um das gegenwärtige Institut der Kourier-Fahrten zwischen Oesterreich und Toskana dem öffentlichen Verkehre zugänglicher und für die Postkassen einträglicher zu machen, erklären sich die beiden vertragschließenden Regierungen im festen Vertrauen, daß auch die päpstliche und modenesische Regierung zu demselben Zwecke die Hand bieten werden, bereit, in kürzester Zeit obige Fahrten mittelst eines besonderen Vertrages nach folgenden Grundsätzen zu regeln:

§. 1.

Die Fahrpost-, Passagier- und Ueberfracht-Gebühren werden nach einem gemeinschaftlich zu verabredenden Tarife festgesetzt und zu Gunsten der betreffenden Postkassen eingehoben werden.

§. 2.

Die Postverwaltung eines jeden der vier vertragschließenden Staaten übernimmt in der Regel die sämmtlichen Beförderungskosten bis zur ersten Grenzstazion des benachbarten Landes.

§. 3.

Jede Postverwaltung bezieht die sämmtlichen Fahrpostgebühren (§. 1) rücksichtlich derjenigen Strecke, für welche sie die Beförderungskosten zu tragen hat (§. 20).

§. 4.

Für den Fall als die Wägen und Kondukteure der Postverwaltung eines Staates auf dem Gebiete der anderen Staaten benützt würden, wird dem ersteren eine zu bestimmende Entschädigung zugesichert.

Die Kondukteure haben für die ihnen zum Transporte anvertrauten Sendungen zu haften.

§. 5

Każdemu państwu zabezpiecza się ze strony drugiego przy przeprawie pocztami wozowemi, uwolnienie od drogowego, od myta i t. p. niemniej też inne korzyści przysłużające własnym kuryerom na własnem terytoryum.

§. 6.

Wolno podawcom, opłacać należytości od przedmiotów poczty wozowej, przesłać się mających, do którego z państw kontraktujących, albo przy podaniu albo przekazać opłacenie onychże adresatom.

Artykuł 32.

Chcąc uregulować służbę poczty wozowej na rachunek rządów interesowanych, wszakże bez uszczerbku wolnej konkurencyi, istniejącej także i dla przemysłu transportowego w Wielkiem-Księstwie, oświadcza rząd toskański, iż tenże, jeżeli do skutku przyjdzie konwencya specyalna, w powyższym artykule wspomniana, zastrzedz sobie musi jeden rok od dnia zawarcia tej konwencyi, aby, o ile tylko od niego zawisło, przygotować jej przeprowadzenie i też uskutecznić.

Artykuł 33.

Specyalne konwencye z innemi państwami włoskiemi.

Owe specyalne konwencye, które rząd austryacki i toskański zawrzeć będzie miał z innemi państwami włoskiemi w celu wykonania głównej konwencyi, muszą wzajemnie, zanim zostaną zawarte, być zakomunikowane, ażeby co do tych punktów, które najszczególniej obu dotyczą rządów, ugoda mogła być zawartą.

Artykuł 34.

Początek i trwanie konwencyi.

Niniejsza konwencya nabywa mocy jednocześnie z główną konwencyą względem związku pocztowego austryacko-włoskiego, i trwa przez ten sam przeciąg czasu, co i ostatnia.

Artykuł 35.

Wymiana ratyfikacyi nastąpi we Florencyi w przeciągu dni trzydziestu, albo jeżeli to być może, nawet i pierwej.

W dowód czego została niniejsza konwencya w dwóch równobrzmiących egzemplarzach wygotowana i przez wyż namienionych pełnomocników pod wyciśnięciem ich pieczęci podpisana.

Dano we Florencyi dnia 5. Listopada roku tysiąc ośmset pięćdziesiątego.

Ch. Hügel m. p.
(L. S.)

Duca di Casigliano m. p.
(L. S.)

§. 5.

Jedem Staate wird von Seite der anderen Staaten bei der Beförderung der Fahrposten die Befreiung von Strassengeldern, Wegmauthgebühren u. dgl. so wie jede andere Begünstigung zugesichert, welche den eigenen Kourieren auf dem Gebiete derselben zusteht.

§. 6.

Es wird den Aufgebern freigestellt, die Gebühren für Fahrpoststücke, welche nach einem der vertragschließenden Staaten zu versenden kommen, entweder bei der Aufgabe zu entrichten oder solche dem Adressaten zur Bezahlung zuzuweisen.

Artikel 32.

Um den Fahrpostdienst auf Rechnung der betheiligten Regierungen jedoch ohne Beeinträchtigung der freien Konkurrenz, welche auch für die Industrie des Transportwesens im Großherzogthume besteht, zu regeln, erklärt die toskanische Regierung, daß, wenn der Abschluß des im vorstehenden Artikel erwähnten Spezialvertrages stattfindet, sie sich Ein Jahr, vom Tage des Abschlußes dieses Vertrages an, vorbehält, damit sie dessen Ausführung, so viel an ihr liegt, vorbereiten und bewerkstelligen könne.

Artikel 33.

Besondere Verträge mit anderen italienischen Staaten.

Die besonderen Verträge, welche die österreichische und toskanische Regierung mit den anderen italienischen Staaten in Vollziehung des Hauptvertrages abzuschließen in die Lage kommen, sollen vor ihrem Abschluße wechselseitig mitgetheilt werden, damit bezüglich jener Punkte, welche die beiden Regierungen insbesondere betreffen, ein Uebereinkommen getroffen werden könne.

Artikel 34.

Anfangstermin und Dauer des Vertrages.

Gegenwärtiger Vertrag tritt gleichzeitig mit dem Hauptvertrage über den österreichisch-italienischen Postverein und bleibt für dieselbe Zeit in Kraft.

Artikel 35.

Die Auswechslung der Ratifikazionen wird in Florenz innerhalb dreißig Tagen, oder, wenn thunlich, noch früher stattfinden.

Zur Urkunde dessen ist der gegenwärtige Vertrag in zwei gleichlautenden Exemplaren ausgefertiget und von den obengenanten Bevollmächtigten unter Beidrückung ihrer Siegel unterfertiget worden.

So geschehen, Florenz den 5. November Eintausend achthundert fünfzig.

Ch. Hügel m. p. — **Duca di Casigliano** m. p.

(L. S.) — (L. S.)

My, powziąwszy wiadomość o artykułach niniejszej konwencyi specyalnej i pod ścisłą rozwagę je wziąwszy, uchwalamy wszystkie i każdy z osobna i zatwierdzamy takowe, a oraz słowem Naszem cesarsko-królewskiem przyrzekamy, iż wszystkie szczegóły w nich zawarte, wiernie i ściśle wykonywać polecimy, ani tego nie dopuścimy, aby od nich pod jakimkolwiekbądź względem ze strony Naszych odstępowano. W dowód czego artykuły niniejszego traktatu własnoręcznie podpisujemy i takowe wyciśnięciem pieczęci Naszej zatwierdzić rozkazujemy.

Dano we Wiedniu dnia 30. miesiąca Listopada w roku 1850, Naszego panowania drugim.

Franciszek Józef.

Schwarzenberg.

79.

Rozrządzenie Ministerstwa handlu z dnia 14. Lutego 1851,

(w Dzienniku praw państwa, cześć XIV. nr. 54, wydana dnia 15. Marca 1851),

mocą którego obwieszcza się przedłużenie terminu do wykonania konwencyi pocztowej, zawartej między Austryą i Toskaną na dniu 5. Listopada 1850.

Na wezwanie rządu Wielkiego-Księstwa Toskańskiego wydaje się rozporządzenie, iż zawarta z Toskaną na dniu 5. Listopada 1850 konwencya pocztowa, nie 5. Marca, lecz dopiero 1. Kwietnia 1851 wejdzie w wykonanie.

Bruck m. p.

80.

Rozrządzenie Ministerstwa wojny z dnia 23. Lutego 1851,

(w Dzienniku praw państwa, cześć XV. nr. 55, wydana dnia 15. Marca 1851),

mocą którego powszechnie obwieszczone zostają postanowienia, Najwyższym rozkazem dla armii Nro. 11. z dnia 22. Października 1850, co do przyjmowania kadetów wydane.

Ażeby być należycie zapewnionym, iż na przyszłość tylko tacy młodzieńcy do wojska na kadetów przyjmowani będą, którzy posiadają dostateczne wia-

Nos visis et perpensis conventionis hujus specialis articulis, illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere declaramus, verbo Nostro Caesareo-Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos, nec, ut illis ulla ratione a Nostris contraveniatur, permissuros esse. In quorum fidem praesentes tractatus tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro muniri jussimus.

Dabantur Viennae die 30. mensis Novembris 1850. Regnorum Nostrorum secundo.

Franciscus Josephus.

Schwarzenberg.

79.

Erlaß des Handelsministeriums vom 14. Februar 1851,

(im Reichsgesetzblatte, XIV. Stück, Nro. 54, ausgegeben am 15. März 1851),

womit die Verlängerung des Termines für den Vollzug der österreichisch-toskanischen Post-Konvenzion vom 5. November 1850 kundgemacht wird.

Auf Ansuchen der großherzoglich-toskanischen Regierung findet man sich zu der Anordnung bestimmt, daß die mit Toskana abgeschlossene Post-Konvenzion vom 5. November 1850 nicht am 5. März, sondern erst am 1. April 1851 in Vollzug gesetzt werde.

Bruck m. p.

80.

Erlaß des Kriegsministeriums vom 23. Februar 1851,

(im Reichsgesetzblatte, XV. Stück, Nro. 55, ausgegeben am 15. März 1851),

mittelst welchem die mit Allerhöchstem Armee-Befehl Nr. 11 vom 22. Oktober 1850 angeordneten Bestimmungen bei Aufnahme von Kadeten allgemein kundgemacht werden.

Seine Majestät der Kaiser haben mit Allerhöchstem Armee-Befehl Nr. 11 vom 22. Oktober 1850, zur Erlangung der gehörigen Bürgschaft, daß in Zukunft nur solche

domości przygotowawcze, po których przeto spodziewać się można, iż z pomyślnym skutkiem i bez przeszkody w systemie nauk powszechnym, zaprowadzonym po zakładach naukowych przy pułkach i korpusach, wykształceni być mogą na zdolnych i biegłych w swym zawodzie oficerów, — raczył Najjaśniejszy Pan, Jego C. Mość, Najwyższym rozkazem dla armii Nro 11. z dnia 22. Października 1850, następujące wydać przepisy:

1. Każdy młodzieniec, na mocy praw dotąd obowiązujących, uważany za zdolnego do wstąpienia na kadeta lub ex propriis, może, doszedłszy do lat szesnastu, o przyjęcie upraszać u władz upoważnionych do przyjmowania kadetów. Władza po dokładnem rozpoznaniu stosunków osobistych aspiranta, i po zbadaniu, czy przyjęcie jego do korpusu dotyczącego, zgadza się ze stosunkami jego, albo udzieli zezwolenia na piśmie, albo mu go odmówi.

2. Po otrzymanem przyjęciu, na piśmie wydanem, aspirant albo natychmiast, albo też przed upływem najbliższego kwartału (1. Stycznia, 1. Kwietnia, 1. Lipca, 1. Października) winien się zgłosić do komendy korpusu armii, znajdującej się najbliżej miejsca jego zamieszkania, a względnie do komendy krajowo-wojskowej w Zagrzebiu, w Temeswarze, i w Zadrze, co do tych wójsk, które nie są wcielone do czterech korpusów armii.

3. Każda komenda korpusu armii, a względnie komenda wojskowo-krajowa, winna składać prośby, w ciągu poprzedzającego kwartału wniesione, zaopatrzone przyjęciem władzy właściwej, i do egzaminowania aspirantów komisyę wyznaczyć.

4. Komisya składać się ma z następujących członków, co kwartał zmieniających się:

z jednego oficera sztabowego,
z dwóch kapitanów,
z dwóch oficerów podrzędnych;

którzy dopiero w ostatnich dziesięciu dniach upływającego kwartału wyznaczeni być mają.

5. Za podstawę przedsiębrać się mającego egzaminu, służyć ma 2-gi rok 4-tej klasy normalnej, mianowicie:

a) Kaligrafia i pisownia.

Młodzieniec, mający chęć wstąpienia za kadeta, powinien umieć pisać, poprawnie i czytelnie; oprócz tego pisać i dokładnie po niemiecku bez błędów, i wypisać się krótko i zrozumiale o pojedyńczym jakim przedmiocie.

Jünglinge bei den Truppen als Kadeten aufgenommen werden, welche hinlängliche Vorkenntnisse besitzen, um mit Hoffnung entsprechenden Erfolges und ohne Störung des Gesammt-Unterrichtes in den Schulanstalten der Regimenter und Korps zu tüchtigen und unterrichteten Offizieren ausgebildet werden zu können, Folgendes als Richtschnur zu bestimmen geruht:

1. Jeder Jüngling, welcher nach den bisher bestehenden Gesetzen als zum Eintritte als Kadet und ex propriis berechtiget angesehen war, kann sich nach erreichtem sechzehnten Lebensjahre bei den zur Aufnahme eines Kadeten berechtigten Behörden um die vorgeschriebene Aufnahmsbewilligung bewerben. — Diese Behörde hat sodann nach gehöriger Prüfung der persönlichen Verhältnisse des Aspiranten, und Erwägung, ob die Aufnahme desselben bei dem betreffenden Truppenkörper den Verhältnißen des letzteren entspreche, die Bewilligung schriftlich zu ertheilen oder zu verweigern.

2. Mit der erhaltenen schriftlichen Aufnahms-Bewilligung versehen, hat sich der Aspirant entweder sogleich oder doch vor Ablauf des nächsten Quartals (1. Jäner, 1. April, 1. Juli, 1. Oktober) bei dem seinem Wohnorte zunächst stazionirten Armee-Korps-Kommando, respektive für die in die 4 Armeen nicht eingetheilten Truppen, bei dem Landes-Militär-Kommando zu Agram, Temeswar und Zara zu melden.

3. Jedes Armee-Korps-Kommando respektive Landes-Militär-Kommando hat die im Laufe des verflossenen Quartals eingelangten, mit der Aufnahmsbewilligung der betreffenden Behörde belegten Gesuche zu sammeln und zur Prüfung der Aspiranten eine Kommission niederzusetzen.

4. Die Kommissionsglieder, welche alle Quartale zu wechseln haben, bestehen aus:

einem Stabsoffizier,
zwei Hauptleuten,
zwei Subaltern-Offizieren, und dürfen erst in den letzten zehn Tagen des ablaufenden Quartals bestimmt werden.

5. Als Grundlage der vorzunehmenden Prüfung wird der zweite Jahrgang der 4. Normalklasse angenommen, und zwar:

a) Schön- und Rechtschreiben.

Jeder zum Kadeten aspirirende Jüngling muß nebst einer korrekten und leserlichen Schrift im Stande seyn, ohne Fehler deutsch diktando zu schreiben und über einen einfachen Gegenstand einen kurzen und faßlichen Aufsatz zu verfassen.

b) Arytmetyka.

Oprócz biegłości i dokładności w wykonaniu czterech działań prostych, i w rachunkach z ułamkami, powinien umieć zastosować regułę trzech, i zadania wchodzące w ten rodzaj rachunków, bez trudności rozwiązywać.

c) Jeografia.

Oprócz ogólnych pojęć jeograficznych, co do postaci ziemi, co do znajomości części ziemi i głównych ich krajów, winien mieć dokładną znajomość monarchii austryackiej, co do jej gór, rzek, podziału politycznego i ludności.

Swiadectwa szkolne pomyślne, przedłożone ze strony aspiranta, komisya egzaminacyjna wprawdzie przejrzeć może, dla powzięcia ztąd miary do ocenienia zdolności jego w ogólności, wszelakoż egzamin zawsze w przepisany sposób odbyć się powinien.

6. Egzamin takowy, wzięty być winien do protokołu, rezultat jego odesłany w drodze służbowej do właściwego korpusu wojskowego, i zarazem doręczony w kształcie wyciągu protokólarnego aspirantowi, który dopiero po uprzedniej rewizyi lekarskiej, jako kadet do dotyczącego korpusu wojskowego, przyjętym być może.

7. Komisya egzaminacyjna ma prawo, według tego, co się przy egzaminie wykaże, albo

a) wydać aspirantowi świadectwo zupełnego uzdolnienia, lub

b) dozwolić mu, aby po upływie roku, poddał się powtórnemu egzaminowi, lub nakoniec

c) zrzucić aspiranta ostatecznie, tak przy pierwszym jak przy drugim egzaminie.

Komisya egzaminacyjna winna uchwałę swoję w wyciągu protokolarnym wyraźnie zamieścić; aspirant zaś obowiązany jest, przy dozwoleniu powtórnego egzaminu, przedłożyć wyciąg protokolarny komendzie korpusu armii, a względnie komendzie krajowo-wojskowej.

Aspiranci, zrzuceni ostatecznie przy egzaminie, nie mogą być już więcej przypuszczeni; wolno im tylko wstąpić za szeregowych. Gdyby się wydarzyło, iż indywiduum w ten sposób zrzucone, przez podejście niniejszego przepisu, wyrobiło sobie podstępem przyjęcie za kadeta u innego korpusu armii, lub oddziału wojskowego, wówczas natychmiast do kategoryi szeregowych przeniesione być winno.

Jeżeli władze, wykonywujące prawa właścicieli pułkowych, zamierzają ludzi młodych znajdujących się już w stanie korpusów wojskowych i odznaczających się lepszem wychowaniem i ukształceniem, ze względu na wyszczególniającą

b) Arithmetik.

Nebst geläufiger und richtiger Ausübung der vier Spezies und Rechnung mit Brüchen, soll er die Regel de Tri anzuwenden verstehen, und im Stande seyn, dießfällige Aufgaben anstandslos zu lösen.

c) Geographie.

Nebst den allgemeinen geographischen Begriffen über die Gestalt der Erde, der Kenntniß der Welttheile und ihrer Hauptländer, eine genaue Kenntniß der Monarchie in Bezug auf ihre Gebirge, Flüße, politische Eintheilung und Bevölkerung.

Vortheilhafte Schulzeugniße, welche von Aspiranten produzirt werden, können zwar bei der Prüfungs-Kommission eingesehen werden, und den Maßstab für die Beurtheilung im Allgemeinen liefern, jedoch muß die Prüfung stets im vorgeschriebenen Wege stattfinden.

6. Ueber diese Prüfung wird ein Protokoll geführt, das Resultat derselben im Dienstwege an den betreffenden Truppenkörper expedirt und zugleich dem Aspiranten mittelst Protokolls-Extraktes behändiget, welcher sodann, nach stets vorauszugehender ärztlicher Untersuchung, als Kadet bei dem betreffenden Truppenkörper assentirt werden kann.

7. Die Prüfungs-Kommission ist befugt nach Befund entweder:

a) dem Aspiranten das Zeugniß vollkommener Angemessenheit zu ertheilen, oder

b) demselben zu gestatten, sich nach Jahresfrist einer abermaligen Prüfung zu unterziehen oder endlich

c) den Aspiranten sowohl bei der ersten als zweiten Prüfung definitive abzuweisen.

Der von der Prüfungs-Kommission gefaßte Beschluß ist in dem Protokolls-Extrakte deutlich anzumerken, und der Aspirant hat bei einer ihm zugestandenen zweiten Prüfung den Protokolls-Extrakt bei dem Armee-Korps-, respektive Landes-Militär-Kommando, zu produziren.

Individuen, welche von der Prüfungs-Kommission definitive abgewiesen wurden, sind nicht mehr zuzulassen, und können nur mehr als Gemeine eintreten. Sollte ein derart abgewiesenes Individuum seine Aufnahme als Kadet durch Umgehung dieser Vorschrift bei einem anderen Armee-Korps oder Trupenkörper erschlichen haben, so ist dasselbe sofort zum Gemeinen zu übersetzen.

In Fällen, wo die, die Inhabersrechte ausübenden Behörden beabsichtigen, junge, bereits im Stande des Truppenkörpers befindliche Leute von besserer Erziehung und Bildung mit Rücksicht auf ihre vorzügliche Koduite zum Kadeten zu übersetzen, haben sie

ich konduitę, przenieść do kategoryi kadetów, wówczas obowiązane są takowych w ten sam sposób zameldować do egzaminów przepisanych u przełożonej komendy korpusu armii, a względnie u wyżej oznaczonej komendy krajowo-wojskowej.

Co się tycze cudzoziemców, mających chęć wstąpienia za kadetów, obowiązywać ma przepis dotąd istniejący, iż o pozwolenie wstąpienia takowych do wojska, starać się należy uprzednio u Ministerstwa wojny przez oddział wojskowy, do którego wstąpić sobie życzą.

Gdy to nastąpi, winni są za przyłączeniem przyjęcia, wystawionego ze strony władzy, wykonującej prawa właścicieli pułkowych, zgłosić się do komendy korpusu armii, według ich wyboru, względem złożenia egzaminu.

W skutek tego, ustaje od 1. Stycznia 1851, przyjmowanie szeregowych ex propriis za złożeniem pieniędzy na umundurowanie.

Csorich m. p.

81.

Rozrządzenie c. k. Ministerstwa finansów z dnia 3. Marca 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część XV. nr. 56, wydana dnia 15. Marca 1851),

którem się obwieszcza postępowanie z obligacyami kamery nadwornej cztero-procentowemi, na dniu 1. Marca t. r. w Seryi Nro. 187 wylosowanemi.

Odnośnie do cyrkularnego rozporządzenia niższo-austryackiego rządu z dnia 29. Października 1849, obwieszcza się, iż wylosowane na dniu 1. Marca 1851, w seryi Nro. 187, obligacye kamery nadwornej, cztero-procentowe, a to:

Nro. 31.284 z dwiema dwudziestemi,

„ 32,059 z jedną ósmą summy kapitałowej,

„ 32.906 aż włącznie 33.345 z całemi summami kapitałowemi,

„ 33.349 z połową summy kapitałowej, i

„ 33.350 aż włącznie do 33.386 z całemi summami kapitałowemi,

wedle postanowień Najwyższego patentu z dnia 21. Marca 1818 na nowe, podług pierwotnej stopy procentowej w monecie konwencyjnej prowizye przynoszące zapisy długu państwa wymienione będą.

Krauss m. p.

dieselben auf gleiche Weise zu der vorgeschriebenen Prüfung bei dem vorgesetzten Armee-Korps- und respektive bezeichneten Landes-Militär-Kommando anzumelden.

Bezüglich der auf Kadetenstellen aspirirenden Ausländer bleibt es bei der bestehenden Vorschrift, daß die Bewilligung zu deren Eintritt in die Armee überhaupt durch den Truppenkörper, bei welchen selbe einzutreten wünschen, bei dem Kriegsministerium vorher angesucht werden müsse.

Dieses vorausgesetzt, haben sie sich mit der Aufnahmsbewilligung der die Inhabersrechte ausübenden Behörde versehen, nach ihrer Wahl bei einem Armee-Korps-Kommando zur Prüfung zu melden.

Die Aufnahme von ex propriis Gemeinen gegen Erlag des Montoursgeldes hat sonach mit 1. Jänner 1851 ganz aufzuhören.

Csorich m. p.

81.

Erlaß des Finanzministeriums vom 3. März 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, XV. Stück, Nro. 56, ausgegeben am 15. März 1851),

womit die Behandlung der am 1. März d. J. in der Serie Nro. 187 verlosten Hofkammer-Obligazionen zu Vier Perzent, kundgemacht wird.

Mit Beziehung auf die Zirkular-Verordnung der nieder-österreichischen Regierung vom 29. Oktober 1849, wird kundgemacht, daß die am 1. März 1851 in der Serie Nr. 187 verlosten Hofkammer-Obligazionen zu Vier Perzent, und zwar:

Nr. 31.284 mit zwei Zwanzigstel,

„ 32.059 mit einem Achtel der Kapitalssumme,

„ 32.906 bis einschließig 33.345 mit den ganzen Kapitalsbeträgen,

„ 33.349 mit der Hälfte der Kapitalssumme, und

„ 33.350 bis einschlüßig 33.386 mit den vollen Kapitalsbeträgen, nach den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 21. März 1818, gegen neue, zu dem ursprünglichen Zinsfuße in K. M. verzinsliche Staatsschuldverschreibungen umgewechselt werden.

Krauß m. p.

82.

Rozrządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 7. Marca 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część XV. nr. 58, wydana dnia 15. Marca 1851),

względem wykonania uregulowania granic, objętego w konwencyi rządowej z księstwem Modena zawartej.

Aby uskutecznić uregulowanie granic między księstwem Modeną a krajem koronnym Lombardzkim, objęte w traktacie rządowym z dnia 8. Sierpnia 1849 (Dz. pr. pań. z r. 1850 L. 323), zawartym między rządami cesarstwa i księstwem właśnie co wymienionem, zamianowały obie strony specyalnie upełnomocnionych komisarzy, którzy, zszedłszy się na dniu 12. Listopada r. z. w dotychczasowej gminie lombardzkiej Rolo, i zrewidowawszy własnym obchodem linie granic, wykonali, wedle postanowień onegoż traktatu, oddanie terytoryów, wzajemnie odstąpić się mających.

Z tym dniem oraz przejął na siebie rząd austryacki, na mocy art. 1. najwyższe władzy panującej prawo, tudzież wszystkie prawa wszechwładztwa i jurysdykcyi, dotychczas wykonywane przez Jego król. Wysokość księcia Modeny, w terytoryum z tamtej strony drogi, doliną rzeki Padu idącej, naprzeciwko linii między Brescello a Gualtieri aż do lewego brzegu Padu, gdyż dotyczące terytoryum cesarstwu ostatecznie wcielonem zostało, tak, iż linię granic między oboma państwami w tejże okolicy, droga doliny Padu stanowić będzie.

Na tymże dniu ustaje najwyższe władzy panującej prawo, tudzież wszelkie prawo wszechwładztwa i jurysdykcyi ze strony Austryi nad terytoryum gminy Rolo i nad częścią terytoryum gminy Gonzaga, objętą między schodzącemi się tamże kanałami Tagliatta i Parmigiana, zaczem uwalniają się mieszkańcy od obowiązku poddaństwa, Najjaśniejszemu Cesarzowi Austryi winnego.

Zmiana ta granicy państwa, do powszechnej podaje się wiadomości.

Bach m. p.

83.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 8. Marca 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część XV. nr. 59, wydana dnia 15. Marca 1851),

mocą którego zakaz wywozu broni i amunicyi do Bośnii, rozciąga się także i na Hercegowinę.

W skutek uchwały Rady Ministrów i ze względu na wydarzenia polityczne, zaszłe w Hercegowinie, rozciąga się istniejący już przeciw Bośnii zakaz wywo-

82.

Erlaß des Ministers des Innern vom 7. März 1851,

(im Reichs=Gesetzblatte, XV. Stück, Nro. 58, ausgegeben am am 15. März 1851),

über die Vollziehung der im Staatsvertrage mit dem Herzogthume Modena stipulirten Grenz=Regulirung.

Um die in dem Staatsvertrage vom 8. August 1849 (Reichsgetzblatt vom Jahre 1850, Zahl 323) zwischen den Regierungen des Kaiserreiches und des Herzogthumes Modena stipulirten Grenz-Regulirungen zwischen diesem Hezogthume und dem Kronlande der Lombardie in Vollzug zu bringen, sind beiderseits speziell bevollmächtigte Kommissäre ernannt worden, welche am 12. November v. J. in der bisher lombardischen Gemeinde Rolo zusammengekommen, und nach Begehung der Grenzlinie nach den Bestimmungen jenes Traktates die Uebergabe der wechselseitig zu zedirenden Territorien vollzogen haben.

Mit diesem Tage hat die österreichische Regierung in Kraft des Artikels I das Hoheitsrecht und alle Rechte der Souveränität und Jurisdikzion übernommen, welche bisher von Seiner k. Hoheit dem Herzoge von Modena jenseits des Thalweges des Flußes Po, gegenüber der Linie zwischen Brescello und Gualtieri bis zum linken Po=Ufer geübt worden sind, indem das bezügliche Territorium definitiv dem Kaiserreiche einverleibt worden ist, so, daß die Grenzlinie zwischen beiden Staaten in jener Gegend durch den Thalweg des Po festgestellt wird.

An demselben Tage hörte das Hoheitsrecht und jedes Recht der Souveränität und Jurisdikzion von Seite Oesterreichs über das Territorium der Gemeinde Rolo und über den Theil des Territoriums der Gemeinde Gonzaga auf, der zwischen den Kanälen Tagliata und Parmigiana, wo deren Zusammenfluß stattfindet, begriffen ist, und die Bewohner wurden ihrer Unterthanspflicht gegen Seine Majestät den Kaiser von Oesterreich entbunden.

Diese Veränderung der Reichsgrenze wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

Bach m. p.

83.

Erlaß des Finanzministeriums vom 8. März 1851,

(im Reichs=Gesetzblatte, XV. Stück, Nro. 59, ausgegeben am 15. März 1851),

womit das gegen Bosnien bestehende Waffen= und Munizions=Ausfuhrsverbot auch auf die Herzegowina ausgedehnt wird.

In Folge eines Beschlußes des Ministerrathes wird das bereits gegen Bosnien bestehende Ausfuhrsverbot von Waffen und Munizion, mit Rücksicht auf die in der Her-

zu broni i amunicyi, także i co się tycze wywozu i przewozu broni i amunicyi do Hercegowiny.

Krauss m. p.

84.

Rozrządzenie Ministerstwa finansów z dnia 11. Marca 1851,

(w Dzienniku praw państwa, część XV. nr. 60, wydana dnia 15. Marca 1851),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem królestwa Lombardzko-Weneckiego.

dotyczące wydania biletów skarbowych dziesięcio- i pięcio-reńskowych.

Odnośnie do rozporządzeń z dnia 19. Grudnia 1850 i z dnia 19. Lutego 1851 względem wydania biletów skarbowych, przy postępującem wygotowywaniu takowych, obwieszcza się co następuje:

1. Bilety skarbowe dziesięcio- i pięcio-reńskowe, będą — począwszy od dnia 15. Marca 1851 — przez kasy tak na zapłaty użyte, jak w zapłacie przyjmowane.

2. Czas, od którego począwszy, te bilety skarbowe drogą wymiany będą wydawane, później oznajmionym będzie.

3. Zawiesza się oraz sporządzanie asygnatów na węgierskie dochody krajowe, a to począwszy od 5 złt. reń. w kategoryach wyższych.

Krauss m. p.

zegowina eingetretenen politischen Verhältnisse, auch auf die Ausfuhr und Durchfuhr von Waffen und Munizion nach der Herzegowina ausgedehnt.

Krauß m. p.

84.

Erlaß des Finanzministeriums vom 11. März 1851,

(im Reichs-Gesetzblatte, XV. Stück, Nro. 60, ausgegeben am 15. März 1851),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venezianischen Königreiches,

betreffend die Hinausgabe der Reichsschatzscheine zu 10 fl. und 5 fl.

Mit Bezug auf die Erlässe vom 19. Dezember 1850 und 19. Februar 1851 wegen Hinausgabe der Reichsschatzscheine, wird bei der fortschreitenden Verfertigung derselben Folgendes bekannt gemacht:

1. Die Reichsschatzscheine zu 10 fl. und 5 fl. werden vom 15. März 1851 angefangen, von den Kassen zu den Zahlungen verwendet, und von denselben an Zahlungsstatt angenommen werden.

2. Der Zeitpunkt, mit welchem diese Reichsschatzscheine im Wege der Verwechslung werden hinausgegeben werden, wird später kundgemacht werden.

3. Zugleich wird die Anfertigung der Anweisungen auf die ungarischen Landes-Einkünfte und zwar der Kategorien von 5 fl. aufwärts eingestellt.

Krauß m. p.